

Vörösvári Újság

Werschwarer Zeitung

V. évf. 11. szám

1999. november

Ára: 100 Ft

Ötvenedik, jubileumi szám

1995 októberében jelent meg a Vörösvári Újság első száma. Azóta Pilisvörösvár közeleti havilapja folyamatosan tudósítja a település polgárait az önkormányzat munkájáról, a közeleti és kulturális eseményekről, az intézmények és egyesületek életéről. Az ötvenedik szám megjelenése alkalmából tisztelettel ajánljuk olvasóink figyelmébe a felelős szerkesztő ünnepi összeállítását a 2. oldalon.

Pilisvörösvár honlapja

Amint arról korábbi számunkban már beszámoltunk, tervezés alatt áll városunk hivatalos internetes honlapja. Ízelítőül máris közreadjuk ennek nyitó oldalát.

A honlap készítője reméli, hogy az év végéig sikerül üzembe helyezni a www.pilisvorosvar.hu internetcímen elérhető elektronikus adatbázist.

Német nemzetiségi néptáncfesztivál Pilisvörösváron

Tudósításunk a 15. oldalon olvasható

A fesztiváldíjas vémenői táncsoport

E havi számunk tartalmából:

- **Szilárd elhatározás** – interjú Grószné Krupp Erzsébettel, a megyei közgyűlés alelnökével (4.)
- **Párhuzamos interjú Kárpáti János-sal és Bíró Benjáminnal** (5)
- **Interpellációk órája:** felvilágosodtak-e a képviselők? (6.)
- **Köz meg hallgatás,** avagy közmeghallgatás? (8.)
- **Fórum:** Menjen visszafelé, ami előre menni nem akar? (9.)
- **Elégedett-e Ön az önkormányzat munkájával** – egy közvélemény-kutatás kérdései (9.)

Az ötvenedik

1995 októberében jelent meg a Vörösvári Újság első száma. Az elmúlt négy év során 50 rendez és két különszámban tájékoztattuk az olvasókat a település közeleti és kulturális eseményeiről, intézményeink, egyesületeink életéről. A jubileum alkalmat ad arra, hogy a felelős szerkesztő elmondhassa ars poeticáját, hitvallását az újságírói mesterségről, és visszaidegizze néhány korábban megjelent írásának részletét.

Papírpapírpapírpapírpapír

„Az újság: mímelt, papírból hajtogatott parlament” – írja Bodor Pál A kíváncsiság mestersege című könyvének bevezetőjében. Nem mindegy hát, hogyan hajtogatjuk. Ha rosszul rakjuk össze, ha eltevesztjük az arányokat, a léptéket, valami barkácsolt összevisszaságot kapunk. Az újságíró s még inkább a szerkesztő felelőssége a hajtogatás. Elvágólag, az igazság mentén rendezni a híreket, lajstromozni és lehetőség szerint értelmezni az eseményeket, válaszgarányosan tükröztetni a véleményeket, közeleti fórumot teremteni a közösségnek, az elmúlástól elhódítani, s az újság hasábjain megőrizni emberi arcokat, sorsokat, a személyes és a közösségi lét történeteit, a szűkebb haza mindennapi és évszázadokat átfogó történelmét.

Visszatekintve egy évtizednyi újságírói tevékenységre, s ezen belül is a közeleti újságírára, úgy érzem, jól hajtogattam. Talán nem mindig vasaltam jól ki az életet, itt-ott számfűlek keletkeztek a hajtogatáson, de ez a papíralkotmány alkalmas arra, hogy a jelenben kommunikációként, közeleti fórumként, a jövőben archivumként, kordokumentumként, azaz a kollektív emlékezet őrizőjeként szolgáljon.

A Vörösvári Újság szerkesztőjeként négy éven át, több mint 800 oldalnyi híryanagot szerkesztettem, „hajtogattam” össze, cikkeim számát becsülni sem tudom. Elsősorban a kíváncsiság vezérelt akkor, amikor elvállaltam ezt a felemelő és sárba taszító, gyönyörű-gyötrelmes megbízatást, valamint a tenni akarás, a városom, az itt élő emberek, nemzetiségem iránt érzett elhivatottság.

„Hobbim az ember” – mondom én is egyik újságíró kollégámmal együtt, ha újságírói ars poeticámmal kérdezik, s még hozzáteszem, József Attila szavait ragozva: „az igazat mondom, nem csak a valódit!”

A Vörösvári Újság 1995 októberi számának címlapja – az első bakival: a nagy igyekezettben a lapfejről valahogy lemaradt a megjelenés éve

A szerkesztő köszönetet mond

Az elmúlt négy év során nagyon sokan segítettek a felelős szerkesztő munkáját, támogaták a lap megjelenését.

Ezúton mondok köszönetet Fetter Ottónak, dr. Für Zoltánnak, Müller Jánosnak és Pötlőné Herbai Agnesnek, a Szerkesztőbizottság volt tagjainak, akik hosszú éveken át ügyeltek a kiegyensúlyozott tájékoztatásra és a sajtóetika betartására; Grószné Krupp Erzsébetnek, aki felelős kiadóként tanácsaival segítette a Szerkesztőbizottság munkáját; Sax Ibolyának, Temesvári Annának és Várhegyi Ferencnek a szerkesztőség új tagjainak, akik szívesebben, érdekesebben varázolták a lapot; Csontos Barnabásnak, Fogarasy-Fetter Mihálynak, dr. Gábeli Zoltánnak, Petrovics Nórának és Rásonyi Győzőnének, akik „külsősésként” írásaikkal vagy fotóikkal gyakran szerepelnek újságunk hasábjain, emelve annak színvonalát; Gromon István alpolgármesternek, akinek meghatározó szerepe volt a Tájékoztatói koncepció, az újság Alapító okirata, valamint SZMSZ-e megalkotásában.

Külön köszönet és megkülönböztetett tisztelet illeti lapunk terjesztőit: vállalkozókat, kereskedőket, intézményvezetőket, akik mindenféle ellenszolgáltatás nélkül árusítják számunkat.

De legfőképpen a vörösvári polgároknak kell köszönetet mondanom azért, hogy oly sok éven át hűséges vevői és olvasói voltak a lapnak. Az újságírási színvonalának időnkénti hullámlása ellenére is bizalmat szavaztak nekünk azzal, hogy hónapról hónapra megvették a lapot, olykor türelmetlenül várva megjelenését. A felelős szerkesztő nem kívánhat jobbat magának az elkövetkezendő évekre, mint ezt a sokat mondó türelmetlenséget. Öszinte tisztelettel és köszönettel:

Fogarasy Attila

Fáklyáink lángja

A Vörösvári Újság
50 számában tallózva

Az igazán nagy pillanatok, amelyek hőssé képesek emelni a gondjaitól összegörnyedt hétköznapi embert, ritkák és távoliak, fölöttünk magasodnak, s nehezen elérhetők. Hiába is nyújtóznak hivalgó hordószónokok, hordójuk kevés e nagyság eléréséhez. Az ember lélekben legyen nagy, hogy nagyra nőhessen. (1995. október)

Jó, hogy vannak ünnepnapjaink. Ilyenkor az ember kiszakad hétköznapi léte szűk és ostoba burkából. Valahogy többnek érezzük magunkat, fontosabbnak. Körülöttünk ott lüktet a közösség, a család, barátok, rokonok, az ősök szelleme. S a történelem, a papírszagú, átmagolt leckeiből ismert történelem kedélyesen a vállunkra üt – Na, hogy vagy, ecsém? – és mesélni kezd. Nem is, nem is halljuk a mesét, csak érezzük lelkünkben, valahol mélyen, ahol a durva hangok már nem rezegtetik meg a legtökesebb hűrokat, és ilyenkor azt sem bánjuk, hogy az ünnepi fáklyák füstje összekormozza arcunkat, s a viasz a cipőnkre csorog. Mesélj csak, taníts csak, tanítómesterünk, hisz nem sok eszménk maradt mostanára. A hazugak, amiket iskolákon keresztül sulykoltak belénk, füstté váltak,

az igazak még nem lobognak igazán fényesen. Jó, hogy fáklyáink lángja most erősítheti őket. Kivételes a pillanat: polgár; haza; nemzet; ő és én, mi és mindannyian. Így, együtt. Most és mindörökké? (1995. november)

„Ős patkány terjeszt kört miközöttünk, a meg nem gondolt gondolat” – írta e sorokat József Attila a harmincas évek ordas Európájában. Mostanában mintha ismét elszaporodtak volna a patkányok, ott szaladgálnak a lábunk alatt, de mi már le sem merünk nézni, csak meredten bámulunk a szónokokra, s iszonyodva vesszük észre orruk alatt a serkenőfélben lévő kefebaszt. (1995. november)

Tanítható-e a szeretet? Az kell hogy legyen. Mert a világunk szeretet nélküli világ. A gonoszság fojtogatja a homo sapienst, akinek nincs más fegyvere, mint a szeretet. Ha ez is elvesz, elvesz ő maga is. A szeretet az, ami minket emberré tesz, ami minket Isten előtt kedvessé tesz, ha nem adjuk át, ha nem tanítjuk meg gyermekeinknek szavakkal, mosolyokkal, simogatással, becézéssel, nem lesz többé helyünk ezen a földön. (1995. december)

„Színház az egész világ” – mondta a nagy angol drámaíró. Nekünk a színházból csak a hátsó sorok jutnak, vagy az erkély hátulja, ahonnan a színpadot be sem láthatjuk egészen. Az első sorokban azok ülnek, akik meg tudják venni a drágább jegyeket, és a páholyban,

akiknek még jegyet sem kell váltaniuk. Kevés vigasz nekünk, hogy a színpalak mögé még ők sem láthatnak be mindig... (1996. január)

Vigyázzban állunk, kezünkben pezsgővel, és hagyjuk, hogy a Himnusz hangjai szívünkbe varázsolják azt a szívós és makacs érzést, ami összefogja tizenötmillió embertársunkat szerte a világban, akik magyarnak mondják magukat. Hányszor hallottuk már ezt a dallamot, lélekcserező időkben és dögumalmas muszáj-ünnepélyeken egyaránt, s mégis mindig valahogyan megérint, megsűg valamit, mert minden időben üzenete van a számunkra, s már belénk ivódott, lelkünkbe költözött, agyunkba égett, mint számítógép törölhetetlen memóriája. (1997. január)

Historia est magistra vitae? A történelem az élet tanítómestere? Marhaság! Még soha senki nem tanult a történelemből, az elkövetett hibákból. Nem tanult a bölcses intő szavaiból, okos könyvek millióiból, nem tanult a Bibliából sem. Abbelnek most is vért veszi Káin, s a zsidókat babilóniai fogságba vetik.

Csak a fegyverek változtak. A gyűlölet és az ostobaság maradt. Semmi bölcsesség nem hat azokra. (1999. április)

Én nem vagyok bölcs ember, „nem adhatok mást, csak mi lényegem”: egy kis humán műveltséget, egy kis kreativitást, és szeretetet: hol tüleszordul, hol kinnal megélt szeretetet. (1999. május)

Hírek röviden

Gerstetten új képviselő-testülete

Októberben önkormányzati választást tartottak Gerstettenben és társközségeiben. Az újonnan megválasztott képviselő-testület tagjai:

Gerstetten: *Hans Bosch, Elisabeth Dauner, Ruth Grüninger, Joachim Günther, Artur P. Kary, Thomas Rapp, Helga Schiele, Helmuth Turba, Hans-Ulrich Wachter.*

Dettingen: *Hans Häberle, Hannelore Kramer, Roland Jooß, Hans Mailänder.*

Gussenstadt: *Werner Häcker, Günther Hofelich, Georg Jäger, Hansjörg Köpf.*

Heldenfingen: *Gerhard Krauß, Siegfried Szimeth, Christian Ziegler.*

Heuchlingen: *Horst Beck, Manfred Schlumpberger.*

Heuchstetten: *Max Schmid.*

Sontbergen: *Ernst Dauner.*

Ellopták parlamenti képviselőnk szolgálati autóját

Október 28-án ellopták Frajna Imre államtitkár Volkswagen Passat márkájú hivatali gépkocsiját. Tavaly január óta összesen 22 kormányzati gépkocsi tűnt el, ezek mindegyike a kedvelt modellek közé tartozik. A tolvajok felderítésére a Budapesti Rendőrfőkapitányságon önálló nyomozócsoportot állítottak fel.

Tűzoltóautó Erdélybe

November 10. és 13. között Botzheim István polgármester vezetésével önkormányzati delegáció járt a romániai Borszéken, ahol átadták Vörösvár város ajándékát, egy használatból kivont Magirus-Deutz tűzoltóautót.

Tűzoltóink nemrégiben nyugdíjazták egy másik, 1962-ben gyártott gépjárművet is, így a Németországból származó három Magirusból már csak egy van szolgálatban.

Gröbenzelli jubileum

Megalakulásának 10. évfordulóját ünnepli 1999. december 4-én a gröbenzelli Német-magyar Baráti Egyesület (Deutsch-Ungarischer Verein Gröbenzell). A jubileum alkalmából Nádas Lajosnak, az egyesület magyar származású elnökének meghívására baráti delegáció utazik bajorországi testvérszolgálatunkba.

Előterjesztések

Botzheim István polgármester megbízta dr. Ungár László jegyzőt, hogy készítsen előterjesztést a Képviselő-testület számára az oktatási intézmények részbeni gazdasági önállóságát jelentő átszervezésre.

A polgármester megbízta a jegyzőt, hogy készítsen előterjesztést a Határreiti záportározóra vagyongazdálkodási társaság létrehozásáról.

Vizsgálat a Kábeltévénél

Botzheim István polgármester vizsgálatot indított a Pilisi Kábeltévé Kft. tulajdonjogi, vagyoni, gazdasági és jogi helyzetének tisztázására.

Sütőház: nincs aki lebontsa

Nem volt sikeres a Sütőház lebontására kiírt pályázat. Október 25-ig, a határidő lejártáig senki sem jelentkezett a munka elvégzésére. A pályázati felhívást az önkormányzat várhatóan hosszabb határidővel meg fogja ismételni.

Honlap: holnap?

A tervezettnél lassabb ütemben készül városunk internetes honlapja. Schuck Béla, a honlap készítője szerint az információs anyagok jó része még nem érkezett meg hozzá. A honlap készítője szeretné, ha december végén, január elején felkerülne a város hivatalos honlapja az internetre. (Schuck Béláról megtudtuk, hogy korábbi híreinkkel ellentétben nem vállalkozó, hanem a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola diákja, akinek hobbija a honlapkészítés. Városunk honlapjának elkészítését felajánlásból, ingyen vállalta.)

A „Kréta” új elnöke

Kasza Péter, volt Piliscsabai polgármester lemondása miatt november 19-én új elnököt választott a Pilisi-medence Kistérségi Érdekegyeztető Tanácsa. Az új elnök: Enczmán László, solymári polgármester.

Átveszik, nem veszik?

December 17-i ülésén fog dönteni Pest Megye Önkormányzatának Közgyűlése a Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskola átvételéről. Lapunk értesülései szerint az intézményt a korábban tett kifogások ellenére valószínűleg mégis át fogja venni a megyei önkormányzat.

Adventi vásár

A karácsonyt megelőző két hétvégén (december 11-én, 12-én, 18-án és 19-én) 10 órától 20 óráig a Városi Könyvtár udvarán hagyományteremtő adventi vásárt rendeznek.

A rendezők számítanak az egyesületek, civil szervezetek, intézmények ötleteire és aktív közreműködésére. Szívesen fogadnák, ha a civil szervezetek saját készítményeiket (pl.: habcsók, mézeskalács, percek, forralt bor, tea stb.), a gyermekek, diákok a kézműves-foglalkozások keretében készített munkáikat kínálják.

Várják továbbá a népi és iparművészeti jellegű termékek árusításával foglalkozó kereskedők jelentkezését.

Bővebb információ és jelentkezés a Községi Házban (tel.: 330-470).

KÖSZÖNET

A Napos Oldal Szociális Központ gondozottai nevében köszönetet mondunk vitéz Fogarasy-Fetter Mihálynak az általa felajánlott 145 db szépirodalmi könyvéért.

a Napos Oldal
Szociális Központ dolgozói

Október 23-i ünnepi események Vörösváron

Október 23-án az idén elmaradt a fiatalok által igen kedvelt hagyományos fáklyásmenet. Ennek is betudhatóan viszonylag kevesen vettek részt a városi ünnepségen.

A kora délutáni koszorúzáson mintegy kétszáz ember gyűlt össze. Az ünnepi soka-dalom elé lépve Fogarasy Attiláné képviselő asszony tartott ünnepi beszédet. A szónok beszédében hangsúlyozta: „... a nemzeti összefogás ne csak a kiemelkedő pillanatokban szorítsa háttérbe az ellenségeskedést, a gyűlöletté fajuló politikai pártoskodást, hanem jelenjen meg ez a nemzeti összefogás a hétköznapi feladatainak megoldása során is.”

Délután fél ötkor folytatódott az ünnepségsorozat a gimnáziumban, ahol először a Vásár téri iskolások ünnepi műsorát tekintette meg a ritkás sorokban ülő közönség. (A szereplők ezúttal többen voltak, mint a nézők.)

A fiatalos lendületű, mai zenével aláfestett, verses, táncos összeállítás után Szakszon József alpolgármester ünnepélyes keretek közt adta át a „Pilisvörösvár díszpolgára” oklevelet és a „Pilisvörösvárért” emlékérmét.

A képviselő-testület ez évben posztumusz díszpolgári címet adományozott néhai Vass Márton kántornak, emlékérmét dr. Kemény Cecília gyermekorvosnak. Vass Márton nevében az oklevelet fia, Vass Tibor vette át. (Lásd még cikkeinket a 17. oldalon.)

Szilárd elhatározás

Grósné Krupp Erzsébet megyei alelnök polgármesterségének négy évéről, a város és a megye közötti elégtelen kommunikációról, pályázataink kudarcáról, Pilisvörösvár kistérségi szerepéről és személyes terveiről nyilatkozik.

1995 őszén felkerestem otthonában a választási küzdelmekben alul maradt korábbi polgármestert, és interjút kértem tőle. Az írás „A kispadon: Botzheim István” címmel jelent meg a Vörösvári Újság novemberi számában. Pontosan négy évvel később ugyanezzel a szándékkal kopogtattam be egy Mária utcai ház kapuján, ezúttal Grósné Krupp Erzsébetet kerestem, akit tavaly októberben tessékelt a „kispadra” a polgárok akaratára.

Történetesen a kispadon kifejezés itt kizárólag a helyi közéletre értendő. A volt polgármester asszony ugyanis a politikai küzdelmekből, a közösség érdekében végzett felelősségteljes munkából ugyanúgy kivessi ma is a részét, mint akár egy évvel ezelőtt.

A közönség azonban most nem egy 12 ezer lakosú kisváros, hanem Magyarország legnépesebb megyéje. (Sportnyelven szólva, nem hogy kispadra került volna, inkább átigazolt egy felsőbb osztályú csapatba.) Pest megye közgyűlésének alelnökeként azonban ma is vigyázó szemmel figyeli a városunkban zajló eseményeket. A beszélgetés során az is világosan kiderült: három év múlva ismét ringbe száll a legmagasabb helyi közéleti tisztség elnyeréséért.

(Az újságíró ezúttal puskázik az interjú elkészítésekor. Fellapozza az újság 1995. novemberi számát, és többnyire ugyanazokat a kérdéseket teszi fel, mint az akkor vesztés, jelenleg győztes vetélytársnak.)

– „Hogyan lehet emberileg megélni azt, ha valakit kispadra küldenek?”

– Az első napokban nagyon mellbevágó volt, borzasztóan fájt, egyszerűen nem értettem, hogy négy év eredményes munkálkodása után, mi lehetett az oka annak, hogy az emberek egy része megvonta tőlem a bizalmát. Átgondolva a történeteket azután arra a meggyőződésre jutottam, hogy sokan pártszimpátia alapján voksoltak. Ezért nem számítottak az elmúlt négy év eredményei, és az a munka, amit a város érdekében négy év alatt végeztem. Néhány hét múltán aztán az a meggyőződés kezdett bennem kialakulni, hogy választási szereplésem nem kell feltétlenül kudarc-ként értékelnem, hiszen rengetegen szavaztak rám, néhány tucat szavazattal kaptam csak kevesebbet, mint az első helyen végzett jelölt. Az utcán járva-elve ma is nap mint nap tapasztalom az emberek irántam érzett rendíthetetlen tiszteletét és szeretetét.

– Úgy gondolom, ez a tisztelet inkább a volt polgármesternek szól, mintsem a mostani megyei alelnöknek. A „megye” az itt élő emberek számára valami távoli, megfoghatatlan fogalom, nem tudják, hogy egyáltalán mi a szerepe a közigazgatás rendszerében.

– A megyei önkormányzat a törvény értelmében mindazon feladatok ellátására kötelezett, amelyre a települési önkormányzatnak nincsen kötelezettsége. Így a megyéhez tartozik a nem alapellátást, hanem a térségi feladatok ellátását biztosító oktatási, egészségügyi és szociális intézmények működtetése. A települési önkormányzat az ilyen jellegű intézményeket átadhatja a megyének. Vörösvár ezt az elmúlt időszakban meg is tette, hiszen a Képviselő-testület ekképp döntött egy regionális ellátást biztosító intézményéről.

– Ha már szóba került a szakképző iskola, hadd kérdezzek rá kerek-perec: átvesszi-e azt a megye vagy sem?

– Minden további nélkül át fogjuk venni az iskolát, hiszen ez a feladatkörünkbe tartozik. Amit azonban tanulságképpen megjegyeznék ezzel kapcsolatban, sokkal könnyebben menének a dolgok, ha tudnánk egymással kommunikálni. Sajnos, azt kell hogy mondjam – és ez nemcsak az én véleményem – leszámítva néhány levélváltást, a megye és a város alig van közönfönszónban egymással. Más települések vezetői gyakorta felkeresik a megyeházát. Érdeklődnek, egyeztetnek, lobbiznak, nem restek a hivatalnokhoz is odamenni, ha kérdezni vagy elintéznivalójuk van.

– Az elégtelen kommunikációnak köszönhető az is, hogy a megyéhez beadott pályázataink egy kivételével elutasították?

– Véleményem szerint a kudarc legfőbb oka az volt, hogy nem az első körben lettek beadva a pályázatok. A pályázatokat előkészítése sokkal korábban, a költségvetési koncepció elfogadásakor kell hogy megtörténjen. Bár a határidő március 15-től augusztus 30-ig folyamatos volt, az idő múlásával az esélyek egyre csökkentek. Azok között az önkormányzatok között, amelyek március 15-ig beadták a pályázatokat, az 1,3 milliárd forint 70 %-át kiosztották.

– Tudna-e nekünk valami kedvezőt mondani a 10-es úttal kapcsolatban?

– Sajnos, azt kell mondanom, hogy a nem megfelelő, sőt agresszív kommunikáció itt is hátráltatja az ügy sikerét. Katona Kálmán miniszter úr egy beszélgetésünk során neheztelve jegyezte meg a neki címzett levelekről szólva, hogy egy döntéshozó nem veszi jó néven, ha fenyegetik. Az elkerülő út elkészítésére egyébként a Pest Megyei Közútkezelő Közhasznú Társaságnak megvannak a pénzeszközei, de természetesen a beruházás megvalósulása nemcsak rajtuk, hanem a főváros is múlik.

(Az újságíró itt újra kezébe veszi a négy évvel ezelőtti újságlapot, s a következő kérdéseket onnan olvassa fel.)

– „Ha visszagondol polgármesterségének négy évére, mire a legbüszkébb?”

– Természetesen a városi cím elnyerésére. A várossá avatás véleményem szerint korántsem volt elsiertett lépés, mint azt egyesek állítják, hiszen a település már régóta felvállalta a térségi feladatok nagy részét. A cím azonban nemcsak elismerése volt regionális szerepünknek, hanem egyben célokat, feladatokat

is jelent a számunkra. Akkor, amikor a nagyközség címet elnyertük, még nem voltunk igazán nagyközség, csak felnőttünk a feladathoz. A városi címmel is így vagyunk, még nem vagyunk igazán város, de minden eshetőségünk megvan arra, hogy olyanná váljunk, amilyeneknek szeretnénk látni magunkat. Ez csak sok munkával, a polgárok és az önkormányzat összefogásával válhat valóra.

– „Mi az, amit másképp csinálna?”

– Nagyobb súlyt helyeznék a tájékoztatásra, a kommunikációra, az önkormányzat munkájának megismertetésére. Azokat az eredményeket, amiket mi akkor elértünk – a kiegyensúlyozott, nyugodt gazdálkodást, az intézmények színvonalas munkájához való feltételek biztosítását, az évenkénti közel százmillió forint értékű beruházást, a kiszámítható fejlődést – az emberek nem mindig érzékelték teljes mértékben. Valahogy ez nem ment át a köztudatba. Sokat gondolkodtam ezen, de még ma sem tudom igazán az okokat. A helyi média munkájával pedig elégedett voltam, és én is nagyon sok időt töltöttem el az emberek között, mégis úgy tapasztalom, városunk lakói közül jó néhány nem tudja, hogy mi is történt ez alatt a négy év alatt.

– „Ön szerint melyek a legégetőbb problémák ma Vörösváron?”

– Pilisvörösvár évtizedek óta térségi feladatokat ellátó település. Költségvetését erősen megerheleti a régiós feladatok ellátása, a szakorvosi rendelőintézet, a középfokú iskola működtetése és a körzet közbiztonsági feladatainak ellátása. Ezek finanszírozásának megoldása a jövőben az egyik legégetőbb kérdés. Nagy érdeklődéssel várom ezért, hogy a 2000. évi állami költségvetésben a normatív támogatások hogyan alakulnak, erősíti-e a térségi szerepet az állam vagy sem. Tartok tőle, hogy az a nagy kiegyensúlyozás, amire most törekszik az állam, azaz hogy az elmaradott települések többet kaphassanak a fejlettebbek rovására, nem biztos, hogy kedvező lesz az olyan térségi szerepet játszó kisvárosok számára, mint Pilisvörösvár.

– „Hogyan vélekedik a mostani önkormányzat munkájáról?”

– Erről most nem kívánok nyilatkozni, mindössze egyetlen megjegyzést tennék Vörösvár kistérségi kapcsolatait illetően. Én magam gyakran veszek részt a környező települések rendezvényein, sok helyre, eseményre elhívnak, de szinte sosem találkozom ott a vörösvári önkormányzat tagjaival. Tapasztaltom szerint tehát Vörösvár nem jelenik meg a térségben megfelelő súllyal, nem ápol szoros kapcsolatokat a környékbeli önkormányzatokkal, pedig ezt térségi vezető szerepe megkívánna.

– Végezetül hadd tegyem fel Önnek is a négy évvel ezelőtti kérdést: „Felállna-e a kispadról, ha ismét a pályára szólítanák?” Azaz, indul-e három év múlva a választásokon?

– Ez szilárd elhatározásom, ha a férjem még élne, ő is támogatna ebben. Úgy gondolom, hogy az a négy év, amit megyei alelnökként eltöltök, szakmai szempontból „felső fokú képzést” ad nekem az önkormányzatiságból. A gyümölcsöző kapcsolatokat, amiket kiépíték, a programok, amelyekben részt veszek, és amelyek szakmai tudásomat erősítik, az így szerzett rengeteg tapasztalat még inkább alkalmassá tesznek arra, hogy polgármesterként szolgáljam városomat.

Fogarasy Attila

Párhuzamos interjúk

2 x 4 kérdés az önkormányzat legidősebb és legfiatalabb képviselőjéhez

Kárpáti János

61 évével a képviselő-testület kor-elnöke. A nyugdíjas bányaiipari technikus a 2. számú választókerület független képviselőjeként második ciklusát tölti a testületben. A Szociális és Egészségügyi Bizottság elnöke.

Bíró Benjámin

23 éves, a képviselő-testület legifjabb tagja. 1997-ben végzett az Államigazgatási Főiskolán, ezután a pénzügyi közigazgatásban helyezkedett el. Jelenleg az ELTE jogi karának hallgatója. Az Ügyrendi és Jogi Bizottság elnöke.

1. Hogyan értékeli a Képviselő-testület első egy évét?

Tapasztalataim szerint az első év mindig nehezen indul. Kicsit mégis csalódott vagyok. Többet vártam a fiataloktól: bíztam az ő rugalmasságukban, abban, hogy ők más szemmel nézik a világot. Azt hittem, a választást nyert vörösvári fiatalság okult az előző évek hibáiból. Ha visszatérek az elmúlt egy évre, el kell ismernem, hogy látványos dolgok nem történtek. Ennek okát abban is látom, hogy túl bürokratikus a testületi döntések előkészítése, hosszú idő telik el, míg egy-egy téma tárgyalásra kerül. A legfőbb okot azonban a nagyfokú forráshiányban látom: kevés a pénzünk, ugyanakkor sok az intézményünk és az ellátandó feladatunk.

Véleményem szerint első éves munkánkat erősen befolyásolta még az előző Kt. hagyatéka, az általuk kialakított elképzelések, ez különösen az 1999. évi költségvetés tárgyalása során volt meghatározó. Ettől függetlenül a Kt. munkájával nem lehetek elégedett, hiszen a testületből hiányzik egy meghatározó, a döntések felelősségét bátran felvállaló csoport, ha úgy tetszik, képviselőcsoport. Mégis úgy gondolom, ennek hiányában is az egymás iránti bizalmat előtérbe helyezve a testületi munka hatékonyabbá tehető, és ez által az önkormányzat több, a város szempontjából előremutató lépést tud tenni.

2. Hogyan értékeli az Ön által vezetett bizottság munkáját?

Igazán meg vagyok elégedve a bizottság összetételével, jobbra nem is számíthattam: rajtam kívül két orvos, egy gyógyszerész-asszisztens és egy pedagógus tagja a SZEB-nek. A rendelkezésünkre álló szerény keretösszeggel már nem lehetek ilyen elégedett. Ebben az évben 24 millió forintot kaptunk a költségvetésből, további 4,2 milliót a pótköltségvetési tárgyalások során sikerült kiharcolnunk. Ebből a pénzből kellett megoldani a legerősebb szociális, gyámügyi és egészségügyi problémákat a rászoruló vörösvári polgároknak. A szerény keretösszeg miatt sajnos sok kérelmet el kell utasítanunk. A fiatal házaspár első lakáshoz jutásának támogatásánál nézeteltérésünk támadt a város vezetőjével, a problémát azonban kompromisszumos megoldással rendeztük. Azóta sajnos újabb konfliktus keletkezett köztünk az aláírási jogokat illetően, azaz hogy kinek van joga aláírni például egy segélykiutalást, a bizottság elnökének, a polgármesternek vagy a jegyzőnek. Erre vonatkozóan állásfoglalást kértünk a jegyző úrtól.

A bizottság munkáját megfelelőnek tartom, úgy gondolom, azokban az ügyekben, amelyeket a bizottság megvizsgál a testületi ülés előkészítése során, mindig megfontolásra, elfogadásra érdemes módosításokat és javaslatokat tesz. A bizottság tagjai nagyon értékes munkát végeznek, érzik a döntések előkészítésében rejlő felelősséget. Ugyanakkor itt kell megemlítenem azt az általános tendenciát, mely szerint a testület nem kellő mértékben veszi figyelembe a bizottságok javaslatait, így nem tud kialakulni az a „műhelymunka” a bizottságokban, amely sok időt megtakaríthatna a testületi ülésekből, és ezáltal több napirend lenne tárgyalható. A jövőben fontosnak tartom, hogy a testület döntsön bizonyos hatáskörök leadásáról a bizottságok és a polgármester részére, hiszen ez kulcsa lehet egy jól működő önkormányzatnak.

3. Ön szerint életkora befolyásolja-e képviselő-testületi munkáját?

1959 óta foglalkozom érdekképviseléssel, kezdetben a szakszervezetben, az utóbbi években pedig az önkormányzatban. 40 év alatt rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem, jól ismerem az itt élő embereket, mindennapi problémáikat. Úgy érzem tehát, képviselői munkámban, döntéseimben életkorom, élettapasztalataim, emberismeretem mindig fontos szerepet játszanak.

Szerintem az életkor önmagában nem érdem, hanem állapot, úgy érzem, a döntéseimet az életkorom csak pozitív irányban befolyásolja. Gondolok itt elsősorban arra, hogy friss az ismertanyag, melyet az előttem álló feladatok megoldása során alkalmazni tudok. A szaktudás így a testületi munkában pótolni tudja a viszonylag kevés élettapasztalatot, melyet huszonhárom évem alatt szereztem. Ugyanakkor a lendületes, előítéletektől mentes viszony a döntések alapját képező ügyekhez elősegítheti, hogy az önkormányzat a város lakóinak érdekét szem előtt tartó döntéseket hozzon egy hatékony testületi munkában.

4. Melyek a legfontosabb teendői az önkormányzatnak a következő három évben?

Véleményem szerint minden lehetséges módon erősíteni kell a vállalkozói szférát, mert jelentős adóbevételekre csak így tehetünk szert az elkövetkezendő időkben. Ugyanakkor remélem, hogy az állami normatívák is kedvezően fognak alakulni. Mindezek mellett az önkormányzatnak meg kellene szabadulni azokat a koloncoktól, amik a jelenlegi költségvetésünket fölöslegesen terhelik. Szeretném, ha mihamarabb megépülne a 10-es út elkerülő szakasza, hogy mellé települhessenek nagyobb ipartelepek. Sajnos, ma inkább elmennek, mint betelepülnek a vállalkozások. A hátralévő három év során ezért vállalkozóbarát önkormányzattá kellene válnunk. Ez a jövő útja.

Elsőrendűnek tekintem a csatornázás és az útépités folytatását. Ezek a polgárok komfortérzetét javító, elengedhetetlen beruházások. Különösen az ifjúság szempontjából jelentős, hogy az intézmények állagmegóvási, adott esetben fejlesztési beruházásaira is sort kerítsünk. A jelenlegi szűkös költségvetés mellett egyes intézményeink esetében érdemes lehet intézmény-fenntartó társulásokat létrehozni a megyével és esetleg a környékbeli településekkel. A Kt. munkájával kapcsolatban, szeretnék abban bízni, hogy a fentebb említett elképzelések megvalósulnak.

Tájékoztató

a Képviselő-testület
üléseiről

Október 18.

A rendkívüli ülésen a Képviselő-testület a készülő Szabályozási Tervvel kapcsolatosan a következő fontosabb határozatokat hozta:

A Képviselő-testület nem dönt a 10-es főút új nyomvonaláról. Felkéri a polgármestert, hogy az illetékesekkel tisztázza, milyen késedelmet jelent az útépítés szempontjából az Uvater Rt. által tervezett 10-es főút új nyomvonalának elfogadása. A Képviselő-testület új előterjesztést kér e témában.

(272/1999. [X. 18.] Kt. sz. határozat. 14 igen és 1 tartózkodás szavazattal.)

A Képviselő-testület a 073/21, 073/22 és 073/23 hrsz-ú területek belterületbe vonását és azok környezetkímélő ipari tevékenység folytatására alkalmas területfelhasználását nem támogatja.

(275/1999. (X. 18.) Kt. sz. határozat. 13 igen, 1 nem és 1 tartózkodás szavazattal.)

A Képviselő-testület támogatja a Pilisszentiván közigazgatási területével (Hársfa u.) határos 015/3-22. hrsz-ú ingatlanok belterületbe vonását.

(276/1999. [X. 18.] Kt. sz. határozat. 8 igen, 4 nem és 3 tartózkodás szavazattal.)

A Képviselő-testület javasolja, hogy a korábban zártkerti minősítésű telkek, amelyek nagyobb tömegben az Órhegy szoknyájában fordulnak elő, a város belterületétől kifelé, valamint az Útörház környékén, a 10-es út mentén, Solymár felé, a belterület határáról kifelé eső területek a Szabályozási Tervbe külterületi paraméterekkel kerüljenek beillesztésre.

(279/1999. [X. 18.] Kt. sz. határozat. 13 igen és 1 nem szavazattal.)

A Képviselő-testület a Fürdő utca 1246 hrsz-ú területet javasolja beépítésre szánt területté nyilvánítani.

(280/1999. [X. 18.] Kt. sz. határozat. 10 igen, 3 nem és 1 tartózkodás szavazattal.)

A Képviselő-testület bővíteni kívánja Pilisvörösvár Város belterületén a közparkkal való ellátottságot. Felkéri a Pestterv Kft.-t, hogy a továbbiakban keresse meg azokat a lehetőségeket – akár ingatlanvásárlással is –, ahol szakmailag, településfejlesztési szempontból célszerű volna közparkokat létesíteni.

(281/1999. [X. 18.] Kt. sz. határozat. 9 igen, 4 nem és 1 tartózkodás szavazattal.)

November 8.

A képviselő-testületi ülést a Községi Ház első emeleti nagytermében tartották. A négy órakor kezdődött rendes ülés hat órából háromnegyed kilencig közmeghallgatásként folyt tovább. (Az erről készült beszámolóért lásd a 8. oldalon.) Ezután a képviselők visszatértek a napirendi pontok tárgyalásához.

Korai Fejlesztő Központ

A képviselők egyetértettek abban, hogy igen fontos lenne Nevelési Tanácsadó intézmény, illetve ennek keretében ún. Korai Fejlesztő Központ létrehozása Vörösváron (ez utóbbi intézményben óvodás korú gyermekekkel foglalkoznak, egészen kicsi korban kezelve a problémákat, magatartási zavarokat stb.). A város ezen intézményeket azonban egymaga nem tudná fenntartani. A képviselők ezért a következő határozatot hozták:

A képviselő-testület a Nevelési Tanácsadó és a Korai Fejlesztő Központ létrehozásának feltételeit biztosítani a 2000-es költségvetési évben nem tudja. Felkéri a polgármestert, hogy a Budaörs Város Önkormányzata által fenntartott Nevelési Tanácsadóval a 2000-es évre is kössön megállapodást a gyermekek iskolaérettiségi vizsgálatainak ellátására.

Egyúttal felkéri a polgármestert, hogy kezdeményezze a Pest Megyei Önkormányzatnál a két intézmény létrehozását pilisvörösvári székhellyel.

(283/1999. [XI. 8.] Kt. sz. határozat. 13 igen és 2 tartózkodás szavazattal.)

Napos Oldal:
intézményvezetői pályázat

A Képviselő-testület az intézményvezetői pályázat előkészítését a Szociális és Egészségügyi Bizottságra bízta. A bizottság megállapította, hogy a beérkezett 3 pályázat közül csak 1 felelt meg a feltételeknek. Az egyetlen érvényes pályázatot Muskatal Péter, miskolci lakos adta be. A Képviselő-testület Muskatal Péter pályázatát 7 igen, 6 nem és 2 tartózkodással elvetette, majd a következő határozatot hozta:

A Képviselő-testület a Napos Oldal Szociális Központ intézményvezetői pályázatát eredménytelennek nyilvánítja. Az intézményvezetői munkakör betöltésére ismételt pályázatot ír ki. A pályázati kiírást a Szociális és Munkaügyi Közlönyben jelenteti meg.

(285/1999. [XI. 8.] Kt. sz. határozat. 15 igen szavazattal.)

(A pályázati felhívás szövegét a Vörösvári Újság augusztusi számában közzétük.)

A Képviselő-testület a pályázat lebonyolításáig Kovácsné Selymes Erzsébetet bízta meg az intézményvezetői feladatok ellátásával.

(286/1999. [XI. 8.] Kt. sz. határozat. 15 igen szavazattal.)

Előfelvételi a gimnáziumban

A Képviselő-testület egyetértett azzal, hogy a Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola előzetes felvételi eljárását szervezzék.

(287/1999. [XI. 8.] Kt. sz. határozat. 13 igen szavazattal.)

November 15.

Az interpellációk órája

„Írásban fogok válaszolni” – ismételte a polgármester

A képviselő-testületi ülések legizgalmasabb része, amikor a képviselők a napirendtől függetlenül – legtöbbször lakossági észrevételeket tolmácsolva – kérdéseket intéznek a polgármesterhez, a jegyzőhöz vagy a Hivatal irodavezetőihez. Az interpellációk gyakran nemcsak felvilágosításkérést jelentenek, hanem vélemény, kritikát is megfogalmaznak.

A november 15-i ülésen a szokásosnál jóval több interpelláció hangzott el, a jelenlévő képviselők majd mindegyike felszólalt – volt, aki egyszerre több témában is. (Ezek között tallózunk most.)

Dr. Freiszleben András képviselő a Szociális és Egészségügyi Bizottság tagja szóvá tette, hogy felfüggesztésre került a bizottság elnökének aláírási joga. A SZEB – véleménye szerint – az eltelt egy év alatt lelkiismeretes és szakmailag kifogástalan munkát végzett. Amennyiben az aláírási jogot elveszik a bizottságtól, a jövőben nem kíván annak munkájában részt venni.

Dr. Ungár László jegyző elmondta, nem az aláírási jog felfüggesztését vagy visszavonását kezdeményezték, hanem a törvényes eljárás betartását, különös tekintettel a kiadmányozási jogokra.

Dr. Freiszleben András kijelentette, hogy nem fogadja el a választ, a SZEB előtt határidős beadványok vannak, amiben döntést kell hozni. Vajon ki fogja vállalni a bizonytalan helyzetből fakadó problémákat, a következményeket? A képviselő úr írásban kérte annak a közlését, hogy jogosult-e a bizottság továbbra is a határozatok meghozatalára, és azokat az elnök aláírhatja-e, vagy ha nem, mikor és ki felfüggesztette vagy vonta vissza az aláírási jogot: a polgármester vagy a jegyző.

Fogarasy Attiláné képviselő szóvá tette, hogy az önkormányzat iránti szimpátiát felmérő közvélemény-kutatási kérdőíveket a Hivatalban sorszámmal látták el. Telefonon beszélt a kérdőív összeállítójával, aki elmondta: azért számozták meg a nyomtatványokat, hogy viszsza lehessen keresni annak kitöltőjét. Ezt eddig Vörösváron kívül csak Gyomaendrődön kérték tőle. Ha valaki nem küldte be elsőre a kitöltött kérdőívet, a kódszám alapján egy újabb levelet kapott, amelyben ismételtlen megkérték őt a kérdőív visszaküldésére. A képviselő asszony szerint a kérdőívek sorszámmal való ellátása bizalmatlanságot szült a lakosság körében, tudomása van arról, hogy sokan emiatt nem küldték azokat vissza. Vajon miért így került lebonyolításra a közvélemény-kutatás? – tette fel a kérdést.

Botzheim István polgármester a következő választ adta a felvilágosítás-kérésre: „Írásban fogok válaszolni.”

Müller Márton, a Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke diszkriminatívnak és provokatívnak minősítette a közvélemény-kutatás kérdéseit. Értetlenségét fejezte ki amiatt, hogy a polgármester nem szóban válaszol a felvilágosításkérésre.

Botzheim István polgármester: A téma fontossága és bonyolultsága teszi indokoltá az írásbeli válaszadást.

Gromon István alpolgármester több témában interpellált. Határozottan kiállt a SZEB mellett, véleménye szerint a legtöbb munkát ez a bizottság végzi, egyben a legnagyobb felelősség is az ő vállukon nyugszik. Lelkiismeretes munkát végeznek, a rendelkezésükre álló pénzeszközökkel is takarékosan bántanak. „Különösen méltánytalan pont ellenük tenni olyan lépéseket, ami megkérdőjelezi akár munkájuk szakmai minőségét, akár emberi tisztességüket. A bizottság tagjai már azzal a gondolattal is foglalkoznak, hogy kollektívan lemondanak.”

A közvélemény-kutatással kapcsolatban kijelentette, a városban az emberek azt hiszik, hogy az a Képviselő-testülettel való egyeztetés alapján zajlott le, holott a képviselőknél, azon kívül, hogy megszavazták rá 30 000 Ft-ot, nem volt közük hozzá: nem látták a kérdőív tervezetét, nem volt tudomásuk a lebonyolítás módjáról, nem készült a témában előterjesztés. A Képviselő-testület ezért semmiféle felelősséget nem vállalhat ez ügyben.

Az alpolgármester úr egy korábbi ülésen érdeklődött arról, hogy a Hivatalban kik vettek fel nagy összegű megbízási díjakat. Az aljegyző úr akkor személyiségi jogokra való hivatkozással megtagadta a válaszadást. Az alpolgármester úr mostani interpellációjában jogszabályi alátámasztását kérte ennek a válasznak, amennyiben pedig bizonyíthatóan személyiségi jogokat sért az adatok nyilvánosságra hozatala, kérte, hogy név nélkül sorolják fel, hogy mely feladatokra, mekkora összegű megbízási díjakat fizettek ki a Hivatalban.

Az alpolgármester úr a Braun-Baksa, valamint a Márton-Halmschlager ügyek állásáról írásbeli választ kért a jegyzőtől.

Dr. Ungár László jegyző szerint egyik ügy sem tartozik a Képviselő-testület hatáskörébe.

Az alpolgármester úr rosszallását fejezte ki amiatt, hogy polgármester külföldi útjai miatt sorozatban nem áll ki a választópolgárok elé az állami ünnepeken, március 15-én és október 23-án. Már a tavaly október 23-i ünnepi megemlékezés sem zajlott le zökkenőmentesen, hiszen a fátylas felvonulás után senki nem fogadta a felvonulókat. Szívesen helyettesíti a polgármestert, amikor indokolt (például ha valóban fontos hivatali elfoglaltsága van), de véleménye szerint a helyettesítés fogalmával nem szabad visszaélni. A témával kapcsolatban tervezetet fog benyújtani a Képviselő-testület elé.

Az alpolgármester úr tiltakozott amiatt,

hogy a polgármester a Vörösvári Újság októberi számában két olyan sajtóközleményt is megjelentetett, amit nem egyeztetett a Képviselő-testülettel. Ezt egy joghézag miatt tehette meg, ugyanis a Tájékoztatói koncepcióban nincs rögzítve, hogy kinek az ellenjegyzésével lehet megjelentetni önkormányzati sajtóközleményeket. Felhívta a polgármester figyelmét arra, hogy ameddig ez a kérdés nincs lezárva, tartózkodjon attól, hogy egyszemélyes sajtóközleményeket önkormányzati sajtóközlemény címszóval jelentessen meg, majd megkérdezte, hogy egyetért-e ezzel a kéréssel.

Botzheim István polgármester: „Írásban fogok válaszolni.”

Az alpolgármester szót emelt a Vörösvári Újság felelős szerkesztője érdekében is: „A polgármester az utóbbi időben a Vörösvári Újság felelős szerkesztője ellen támadássorozatot indított. Úgy érzem, ártatlanul bántja a felelős szerkesztőt olyan bonyolult jogi ügyek kapcsán, amelyekben a képviselők sem látnak mindig tisztán. A felelős szerkesztő az esetleges tévedéseiről aránytalanul nagy bírálatot kapott.” Az alpolgármester úr ennek okát tudakolta a polgármestertől.

Botzheim István polgármester: „Írásban fogok válaszolni.”

Sax László képviselő sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy a nemzetiségi táncfesztiválon rajta kívül a Képviselő-testületből senki más nem jelent meg. A Községi Házban lezajlott rendezvényen a német kisebbség magas rangú országos vezetői is ott voltak, s több táncsoprotot elkísért a polgármester is. Nem egyedi eset, hogy a képviselők nem érdeklődnek a kultúra, a helyi rendezvények iránt.

Neubrandt István képviselő a közmeghallgatáson azt tapasztalta, hogy az egyik irodavezető durva hangon kioktatott egy felszólaló vörösvári polgárt. Ebből az üzenetből a képviselő szerint az csengett ki, hogy a Hivatal a hatóság szerepében tetszeleg, pedig mind a polgármester választási programjában, mind a jegyző a pályázatában polgárbarát közigazgatást hirdetett meg. „Kérdés az, hogy továbbra is polgárbarát közigazgatás kiépítése-e a cél Vörösváron?”

Botzheim István polgármester: „Írásban fogok válaszolni.”

(További felvilágosítás-kérések hangzottak el egyes utcák állapotával és csapadékvíz-elvezetésével kapcsolatban.)

Az ülés további részében az orvosi praxisok privatizációjáról, a város internetes honlapjá-

ról, a lejárt határidejű határozatokról esett szó. A képviselők több mint egy órán keresztül vitatkoztak a SZEB elnökének aláírási jogáról, a dolog annyiban maradt, hogy a jegyző állásfoglalást kér a Közigazgatási Hivaltól.

Nagy vita volt a Tűztöltő utcával kapcsolatban is, a képviselők személyi felelősség megállapítását követelték az üttéstben keletkezett milliós károk miatt.

(Mivel lapzártáig a határozatok szövegét nem kaptuk meg, azokat csak következő lapszámunkban ismertetjük.)

Szerkesztőségi közlemény

Botzheim István polgármester a Vörösvári Újság októberi számának megjelenése után magához rendelte az újság felelős szerkesztőjét, és szóban helyreigazítást kérte a szeptember 27-i ülésről szóló tájékoztatóban közölt alábbi információk:

Mivel a levelek tartalmát a polgármester úr nem ismertette, az alpolgármester úr az ügyel kapcsolatban határozati javaslatot terjesztett a Képviselő-testület elé.

A polgármester szerint a kifogásolt mondat rossz színben tünteti fel őt.

A felelős szerkesztőnek nem állt szándékában rossz színben feltüntetni a polgármestert, csupán azt írta le, amit látott és hallott. Ebben megerősíti őt **Gromon István** alpolgármester is, aki lapunk számára a következő nyilatkozatot tette:

„A szeptember 27-i ülésen többszöri kérés ellenére sem ismertette a polgármester a Pest Megyei Önkormányzat Közgyűlésének elnökéhez címzett válaszlevelek tartalmát a szakképző iskola leadása tárgyában. Ezért terjesztettem be sürgősségi alapon azt a határozati javaslatot, amelyben felkértem a polgármestert, azonnal jelezze az elnök úrnak, hogy továbbra is fenntartjuk leadási szándékunkat.

A történethez hozzátartozik, hogy interpellációra a polgármester úr írásban válaszolt, s válaszához mellékelte a két hiányolt levél fénymásolatát is. A két levél tartalmában hibát vagy kifogásolnivalót nem találtam.”

Fogarasy Attila
felelős szerkesztő

Régiós hírek

Lemondott mandátumáról a piliscsabai polgármester

Október 28-án egy ismerősöm hozta a hírt: lemondott a csabai polgármester. Nehezen akartam elhinni a később igaznak bizonyult információt. Kasza Pétert régóta ismertem, szimpatikus, művelt, kellemes modorú embernek tartottam. Csabán is kedvelték az emberek, népszerűségét mi sem bizonyítja jobban, hogy a rendszerváltás óta egyhuzamban betöltötte falujának legmagasabb tisztségét.

November 3-án aztán a Népszabadság is hírül adta a távozását. Részletekről, lemon-

dásának okáról az újság nem számolt be. De még az erről szóló tudósítás fölé is csak ez volt írva: tudósítónktól.

A volt polgármestert távozása óta nem lehet elérni, házat állítólag eladta, új telefonszámát nem ismeri senki.

Akárhogy is, lemondásának súlyos oka lehetett. Nem várta meg, míg a Képviselő-testület kihasználja a törvény által számára biztosított lehetőségeket.

Az Önkormányzati törvény szerint a polgármester visszahívásának két módja van. Az egyik, hogy „a Képviselő-testület a megbízatásának lejártá előtt név szerinti szavazással, minősített többségű döntéssel kimondhatja a feloszlását. Ebben az esetben hetvenöt napon belül időközi választást kell kiírni.” A képviselő-testülettel együtt természetesen új polgármester is választandó.

A másik megoldás: „A polgármester szoros törvénysértő tevékenysége, mulasztása miatt a képviselő-testület – minősített többséggel hozott határozata alapján – kérésre nyújthat be a polgármester ellen a helyi önkormányzat székhelye szerint illetékes megyei, fővárosi bírósághoz a polgármester tisztségének megszüntetése érdekében. Egyidejűleg kérheti e tisztségből történő fel függesztését is. A bíróság a keresetet soron kívül bírálja el.”

A helyzet azonban ritkán éleződik ki annyira, hogy a törvény szolgáit hívnák segítségül a polgármester elmozdítására. Nemigen használ egy ilyen cirkusz az adott település jó hírének.

(A lemondás körülményeiről és a további fejleményekről következő számunkban folyamatosan beszámolunk.)

F. A.

Köz meg hallgatás avagy közmeghallgatás?

Néhány évvel ezelőttig falugyűlésnek hívták azt a közeleti eseményt, amikor a vörösvári polgárok összegyűltek, hogy megtárgyalják a közösség ügyeit és kérdéseket intézzenek az önkormányzat vezetőihez és képviselőihez. Persze, ne tessék amolyan népgyűlésfélére gondolni, az érdeklődők száma mindig kevés volt ahhoz.

Nevezük bárminek, november 8-án a Községi Házban megrendezett közmeghallgatás nagyon is falusias jellegű volt, egy néhány száz lakosú zalai faluban elégedettek is lehetnek volna tán a 35-40 megjelent polgárral a szervezők. Nem úgy egy 12 000 lakosú kisvárosban.

A közmeghallgatás témájaként a 2000. évi költségvetést és a búcsú elhelyezését jelölte meg a Képviselő-testület. A polgárok bármely más témában is kérdéseket intézhettek a képviselőkhez. A jelenlévő lakosok közül húszan jelentkeztek szólásra. (Természetesen ezek mindegyikét nem tudjuk idézni, csak tallózhatunk az érdekesebb és a közösség számára fontos ügyekben feltett kérdések és az arra kapott válaszok között.)

A közmeghallgatás elején **Botzheim István** polgármester felvázolta a 2000. évi költségvetés gazdasági, anyagi hátterét, hangsúlyozva, hogy a kormány biztosítja a helyi önkormányzatok működését. Jövőre várhatóan a költségvetés 15%-áig lesz lehetősége a városnak fejlesztésre. Ide tartozik a csatornahálózat teljes kiépítése, az útépités folytatása és egyes intézményi felújítások.

A polgármester úr bevezetője után az irodavezetők külön ismertették 2000. évi költségvetési célkitűzéseiket.

A megjelent polgárok közül elsőként **Gajári György** szólalt fel, aki Szakszon József alpolgármester úrhoz, mint a helyi Fidesz szervezet vezetőjéhez intézett kérdéseket.

„A hét fős Fidesz frakció megvizsgálta-e, hogy a Hivatal korrupció, törvényesség és a civilizált emberi kapcsolatok szempontjából mennyire felel meg a választásokkor elhangzott ígéreteknak? A frakció nem tart hivatalos fogadóórát, konzultációra nem áll rendelkezésre – menekülnek a polgárokkal való kapcsolattartás elöl? Az alpolgármesterek deklarálták az év elején, hogy a polgármester vezetési gyakorlatától elhatárolják magukat. Ez megbénítja az önkormányzat működését. Miért nem élnék törvényes jogukkal, miért nem kérnek segítséget a kormányzattól? – hangzottak Gajári György vitriolban áztatott kérdései.

Szakszon József alpolgármester a kérdésekre fordított sorrendben válaszolva elmondta, hogy az önkormányzat és a demokrácia azt kívánja, hogy a problémákat helyben oldják meg. Cáfolta, hogy a Fidesz nem áll a polgárok rendelkezésére, a kérdés feltevőjét is többször személyesen fogadta a saját lakásában. Tárgyi tévedésnek nevezte, hogy Fidesz-frakció alakult volna. Pusztán választási szövetségről volt szó. Jelenleg három fideszes képviselője van a Képviselő-testületnek, a többi MDF-es, illetve pártion kívüli. A jelenlegi polgármester nem volt a Fidesz jelöltje, s nem is támogatták őt, „a meglévő jelöltek közül őt gondolták a legjobbnak, de jobbat szerettek volna”.

Az alpolgármester úr elmondta, hogy a polgármester helyettesítése alkalmával nem vizs-

gálta a korrupció helyzetét a Hivatalban. A Hivatal vezetésével kapcsolatban más elképzelései vannak ugyan, mint a polgármesternek – az emberekkel többet szokott kommunikálni, kevesebbet levelezni, az egész emberi hozzáállása más –, a kialakult rendet azonban néhány nap kedvéért nem kívánja felborítani. A korrupciógyanus ügyeket a jegyzőnek kell vizsgálnia.

Botzheim István polgármester az elhangzottakhoz hozzátette, hogy amióta ő a polgármester, a Hivatalban biztos, hogy nincs korrupció, olyan ellenőrzési módszereket vezetett be ugyanis, amelyek kizárják ennek lehetőségét.

Krammer István az iránt érdeklődött, hogy miért nem kapott a város ebben az évben csatornaépítési céltámogatást.

Botzheim István polgármester válaszában elmondta, hogy forrás hiányában nem került sorra a pályázat értékelése. Jövőre nagyobb összeg lesz előirányozva a céltámogatásokra.

Mátrai Mátyás javasolta a Hivatalban az ügyfelfogadási idő meghosszabbítását. Wehrheimben – ahol nemrégiben az önkormányzati delegációval együtt járt – az ügyfelek 50%-a

azonnal el tudja intézni ügyes-bajos dolgait a hivatal ügyfélszolgálati irodájában, ahol reggel héttől este ötig négy dolgozó fogadja őket.

Botzheim István polgármester szerint a jegyző úr elképzelései a vörösvári hivatal átszervezéséről hasonlítanak a Wehrheimben látottakhoz. E szerint az Ügyfélszolgálati Irodát jelentős mértékben át fogják szervezni. Az új, kibővített iroda egyben okmányirodaként is fog működni, ahol négy íróasztalnál fogadják majd az ügyfeleket.

Molnár Sándor, az Ipartestület elnöke hozzászólásában elmondta, hogy Pilisvörösváron a kisvállalkozók csak keservesen tudnak telephelyhez jutni. A város bevétele és munkaerő-gazdálkodása fel fog borulni, ha a vállalkozók máshol néznek telephely után. A kérdés: hogyan tudja megoldani az Önkormányzat ezt a problémát?

Botzheim István polgármester válaszában elmondta, hogy az önkormányzat a kereskedőkkel együtt kívánja ezt a problémát megoldani. Ezt szolgálná az ún. inkubátorházak létesítése, a pályázati lehetőségek megragadásával.

Osso József hozzászólásában kifejtette, hogy bár beszélünk róla, Vörösvárnak jelen pillanatban nincs is iparterülete. Ez csak egy

cím, amit ráaggatunk a város határában lévő területre, miközben még a mezőgazdasági művelési ágból sincs kivonva az ott lévő telkek egy része.

Horváth József képviselő szerint a Képviselő-testület egyértelmű érdeke, hogy a vállalkozói területen a közművesítés megtörténjen. A tulajdonosok sérelmezik, hogy a Hivatalban nem foglalkoznak kellő hatékonysággal a témával, a papírjaik elfeksznek, nem kapnak választ a kérdéseikre, s még a magánszervezésben létrejött közműtársulásuk létét is megkérdőjelezték.

Nagy Péter, a Műszaki Iroda vezetője elmondta, hogy a minisztérium által megfélemlített 120 helyett több mint 600 ügyirat jut egy-egy ügyintézőjükre. A jelenleginél gyorsabb ügyintézésért ezért jelenleg nem tudnak vállalni, s nem tudják elvégezni a megfelelő számú helyszíni ellenőrzést. A Hivatal nem kérdőjelezte meg a közműtársulás létét. A területen a problémát az okozza, hogy nem lehet egy rendezetlen területre közműépítéshez közütközni hozzájárulást adni addig, ameddig a végleges útfelépítés kialakítása nem ismeretes.

Gábeli Zoltán a helyi környezetvédők nevében emelkedett szólásra. Elmondta, hogy a búcsú elhelyezésére három helyet is megfélemlített tartanak: a Klapka utcát, a Szabadság út végét és a Halastó-kemping környékét. Tapasztalatai szerint azonban a búcsú áthelyezése a la-

kossgal ellenállásába ütközik, és ő személy szerint már belefáradt a harcba.

Albel Attiláné hozzátette, neki nem a búcsú ellen van kifogása, hanem a randalírozás ellen. Normálisabb körülményeket kellene teremteni, ha nem akarják a környéken lakók életét megkeseríteni.

Botzheim István polgármester a búcsúról folytatott eléggé érdektelen vitát azzal zárta le, hogy az önkormányzatnak még nincs végső javaslata a témát illetően.

Molnár Sándor mint vállalkozó tette szavát,

hogy a Görgey utcai tenispályáról a lakosság mostanában azt gondolja, hogy az a senki földje. Ő nem kapott határozatot a terület kiürítéséről. Érvényes szerződése van, amit az akkori polgármester írt alá. Egy érvényes, aláírt szerződést nem lehet egy megállapodással felrúgni, csak szerződésbontással.

Botzheim István polgármester szerint ebben az ügyben a jogászoké a döntés joga.

Összességképpen elmondhatjuk, hogy a jelen lévő polgárok igen aktívan vettek részt a közmeghallgatáson, igaz, a meghirdetett fő témákban – a 2000. évi költségvetés és a búcsú elhelyezése – kevés értékelhető javaslatot tettek.

Az, hogy egy-egy közmeghallgatáson mindig csak néhány tucat polgár jelenik meg, miközben a döntő többség nem érdeklődik, s nem hallatja a hangját – a köz hallgat – sajnos jellemző Vörösvárra. Talán el kell még tennie néhány évnek ahhoz, hogy a demokráciát igazán komolyan véve József Attila szavaival a „dolgozók okos gyülekezetében hányjuk meg száz bajunk”.

FÓRUM

Menjen visszafelé, ami előre menni nem akar?

Tisztelt Polgármester Úr!

1999. november 8-án a Duna-Ipoly Nemzeti Park székházában a körülöttünk lévő települések nagy többsége (csak néhány példa közülük: Pomáz, Csobánka, Piliscsaba, Pilisszántó) olyan célt fogalmazott meg, mely elősegítené térségünk fejlődését. Az összefogó faluk és városok egy ügynevezett Pilis-Dunakanyar kultúrpark kialakításának feltételeiről tanácskoztak, tudtam meg a Népszabadság 1999. november 9-ei PestVidék mellékletének Kultúrpark a Dunakanyarból című cikkéből. Szomorú lettem, mikor a települések felsorolásánál városunk nevét többszöri olvasás után sem találtam meg a cikkben.

Pedig az ötlet nagyon jó. Közös erővel az idegenforgalom fellendítése lenne a cél, amihez könnyen európai uniós pénzekhez juthatnának az összefogó települések. A tanácskozáson a települések képviselői úgy döntöttek, hogy kihasználják a közeledő millenniumot, és a térség gazdasági életének, tradícióinak bemutatására konferenciát rendeznek. Egy területfejlesztési tanácsadással foglalkozó cég vezetője elmondta a fent említett cikkben, hogy „az érintett falvak és városok közös erővel olyan versenyképes térséggé fejleszthetik ezt a területet, amely nem pusztán ritka természeti kincseivel, hanem az itt élő nemzetiségek sokszínű kultúrájával, rendezvénykínálatával és megfelelő infrastrukturális hátterével mágnesként vonzza a látogatókat”.

Ezután kértem Önt, tisztelt Polgármester Úr, miért nem vagyunk mi a fejlődni kívánó települések között? Most mi lesz az indok a távolmaradásra? Esetleg ezért is az előző önkormányzat a felelős, vagy megint elfelejtettek jelentkezni a felhívásra?

Úgy gondolom, nem közvélemény-kutatásra kéne költeni a pénzt, hogy vajon mi, vörösvári polgárok elégedettek vagyunk-e a képviselő-testület és az Ön tevékenységével, egyszerűen tenni kéne azért, hogy elégedettek legyünk. Higgye el, észre fogja venni az elégedettséget kutatások nélkül is, ha a választás előtti ígéreteinek csak egy kis részét megvalósítja. Azt hiszem, szomorúan pirulna el, ha elővenné azt a sárga választási propagandafüzetét, és keresni kezdené benne a már megvalósított pontokat. És még valamit engedjen meg: hiszem azt, hogy Ön is úgy gondolja, hogy én (idézem szavait) nem a „hangoskodók”, hanem az „egyszerű emberek” közé tartozom, és így mint politikust sikerült elgondolkodtatnom azon, hogy jó lenne már tenni is valamit, úgy, mint azt a környező települések fejlődni akaró vezetői is teszik.

Remélem, mellékvágányra tévedt a gondolatom, amikor Komensky felszólító mondata jutott az eszembe az Ön és az önkormányzat tevékenységéről: „Menjen visszafelé, ami előre menni nem akar!” Szépen kérem, akarjunk előre menni!

Bruckner Kata

Egy közvélemény-kutatás kérdései

Városunk lakói közül 500-an október végén egy többoldalas kérdőívet kaptak kézhez. A kérdőív a települési önkormányzatról, a helyi közéletéről és általában a politikáról alkotott véleményéről faggatta ki a számítógép által véletlenszerűen kiválasztott vörösvári polgárokat.

A kérdések legtöbbször roppant egyszerűen lehetett válaszolni: egy 1-től 5-ig tartó skálán a megfelelő szám bekarikázásával.

Bizonyára olvasóinkat is érdekli, milyen jellegű kérdések szerepeltek a kérdőívben, ezért a legizgalmasabb (vagy éppen legproblematikusabb) kérdések közül néhányat a hasábkon is csokorba gyűjtöttünk.

A következő kérdésekre válaszoljon az iskolai osztályzatok segítségével!

– Mennyire elégedett a Városházán az udvariassággal és segítőkészséggel? – a gyorsasággal és hatékonysággal? – az ügyintézők felkészültségével? – a felfogadási idővel?

– Véleménye szerint ahhoz, hogy valamit elintézzon az ember a városházán, mennyire van szükség türelemre, kitartásra? – összekötetésre? – megvesztegetésre?

– Összességében mennyire elégedett azzal, ahogy itt, a városban mennek a dolgok?

– Általában mennyire tartja tisztának városunk közéletét?

– Ön mennyire elégedett azzal, ahogyan az önkormányzat a város pénzével gazdálkodik?

– Mennyire igazságosan osztja el az önkormányzat erőforrásait a városrészek között?

– Összességében mennyire elégedett Ön azzal, ahogy az önkormányzat irányítja a települést?

– Összehasonlítva az előző évekkal, mennyire elégedett Ön az önkormányzat 1999-es teljesítményével?

– Mennyire bízik abban, hogy az önkormányzat a következő években jól fogja intézni a település ügyeit?

– Mennyire rokonszenves Önnek városunk polgármestere?

– Mennyire büszke arra, hogy városunk lakójának mondhatja magát?

– Mennyire tartja szavahihetőnek és becsületesnek az alábbi intézményeket és tisztviselőket? – az önkormányzati képviselőket; – a polgármestert; – a jegyzőt; – a Polgármesteri Hivatal ügyintézőit; – a politikai pártok helyi szervezeteit; – a helyi és megyei sajtó, rádió, tévé

– Ha most lennének a választások, a jelenlegi polgármesterre szavazna vagy másik jelöltre? 1. A polgármesterre szavaznék. 2. Másik jelöltre szavaznék. 3. Nem szavaznék.

Mennyire ért egyet az alábbi kijelentésekkel? (1-5. - a szerk.)

– Városunkban igazságtalanul nagy a gazdagok és szegények közötti különbség.

– Városunkban igazságtalanul nagyok a településrészek közötti fejlettségi különbségek.

– Városunkban erősek a cigányok és nem cigányok közötti feszültségek.

– Városunkban az emberek tisztelik a jogszabályokat, még a közlekedési és adószabályokat is.

– Az életben való boldogulás a befolyásos emberekkel fenntartott jó kapcsolatoktól függ.

– Időnként jobb megkerülni a törvényt, és azonnal megoldani a problémákat, mint várni a jogszerű megoldásra.

– Ha módom lenne, más településre költöznék.

– A kommunistáknak meg kell tiltani, hogy jelöltek indítsanak a választásokon.

– Az újfasisztáknak meg kell tiltani, hogy jelöltek indítsanak a választásokon.

A felsorolt csoportok közül húzza alá azokat, amelyek tagjait semmiképp sem szeretné szomszédjainak!

– Büntetett előéletűek; – Színes bőrűek;

– Alkoholisták; – Külföldiek; – Nagycsaládosok;

– Homoszexuálisok; – Zsidók; – Cigányok

– 1989 előtt sokan léptek be az MSZMP-be.

Ön tagja volt-e az MSZMP-nek?

– Edesapja, édesanyja családja tősgyökeresnek számít-e a városban?

– Nemzetiségi-e Ön?

1. Nem vagyok nemzetiségi.

2. nemzetiségű vagyok.

Megmondom az őszintét...

„Mit gondol ön a város önkormányzatáról?”

Hogy mit gondolok én a város önkormányzatáról? Megmondom én az őszintét, kérem. Csak a legjobbakat. Olyan ötöst adtam a kérdőívben arra a kérdésre, elégedett vagyok-e azzal, ahogy a városban mennek a dolgok, hogy csak úgy füstölt, kérem. Arra meg egyenest csillagos ötöst írtam, hogy aszondja: „Mennyire bízik abban, hogy az önkormányzat a következő években jól fogja intézni a település ügyeit?”

Az kérem aljas rágalom, hogy azért karikáztam be mindenütt a lehető legjobb választ, mert az amúgy szupertitkos kérdőív jobb felő sarkába tollal egy azonosító szám volt írva. Nem, nekem egyszerűen rokonszenvesek a Hivatal, a képviselők és a polgármester, azaz tokkal-vonóval az egész önkormányzat.

Az persze kicsinyest zavart, hogy miért kell nekem olyan kérdésekre is választ adnom, hogy tagja voltam-e az MSZMP-nek, meg hogy szeretném-e, ha a szomszédaim színes bőrűek, nagycsaládosok, cigányok, zsidók, homoszexuálisok, büntetett előéletűek, vagy alkoholisták lennének. Így egy kupacban. Nem igen tudom, kérem, mi köze van ennek az önkormányzatomról való gondolásnak, de hát csak jobban tudja az a deák ember, aki tudományosságából kifolyólag összefabrikáta a kérdéseket.

Örültem azért, hogy olyan kérdéseket legalább nem tettek fel, hogy mi a véleményem Bill Clinton szexuális szokásairól, voltak-e pattanásaim kamasz koromban vagy hogy milyen kölnivizet használ az anyósom.

Szépen kitöltöttem és föladtam hát a kérdőívet a megadott címre, annak rendje-módja szerint. S most várom az eredményt, és összeizgulom magam, hogy meglegyen a kitűnő az összesítéskor.

Csudálkoznék, ha nem lenne meg...

– fetter –

Önkormányzati közlemény a 10-es elkerülő útról

Tisztelt Polgármester Úr!

A 10. sz. főút fejlesztése ügyében írt – Miniszter úrnak címzett – levelére válaszulva megbízásából az alábbi tájékoztatást adtam.

Előljáróban szeretném tájékoztatni arról, hogy a levelében említett januári levélváltás óta eltelt időszakban az új 10. sz. főút megvalósításának előkészítése, a kiemelt jelentőségű beruházások programja keretében, a szükséges pénzügyi keret biztosítása mellett, gyorsított ütemben megkezdődött. Megjegyzem, hogy az eredeti elképzeléstől kismértékben eltérően – a korábbi tanulmányterv felülvizsgálatának eredményeként – a beruházás ütemezésére vonatkozóan módosult a program. Ez azonban nem befolyásolja eddigi törekvésünket, mely szerint az új 10. sz. főút I. ütemének építését az ezredforduló első évében szeretnénk indítani.

A jelenlegi álláspontunk szerint a mintegy 26 km hosszú új útvonal kiépítését két ütemben célszerű végrehajtani (I. sz. melléklet). Az új út I. ütemben a 8,0 -16,4 km szelvények között – a Bécsi út óbudai temető melletti szakaszának négy-sávosításával együtt – az esztergomi vasútvonal mai kereszteződésétől Pilisvörösvárig épülne meg. A II. ütemben valószínűleg megvalósulna a további szakasza Keszthely térségéig, a Dorogot elkerülő 117. sz. – néhány évvel ezelőtt megépült úton keresztül csatlakozva a meglévő közúthálózathoz.

A környezetvédelmi engedély kiadásának birtokában, a tervezés következő fázisaként 1999. májusában a – versenytárgyaláson kiválasztott – generáltervező hozzálátott az engedélyezési tervek elkészítéséhez. A tervezés a teljes nyomvonalra terjed ki, de az igényelt tervszállítási határidők külön lettek megállapítva az I. és a II. ütemre. Az engedélyezési tervek elkészítésének és az engedélyező hatósághoz történő benyújtásának határideje az I. ütemre (Budapest és Pilisvörösvár közötti szakaszra) 1999. december 15., míg a II. ütemre (Pilisvörösvár és Keszthely közötti szakaszra) 2000. június 30.

Szerkesztőségi közlemény

Botzheim István polgármester szóban utasította a felelős szerkesztőt az itt látható levél **önkormányzati közleményként való feltétlen megjelentetésére.**

A Vörösvári Újság négyéves története során még nem akadt arra példa, hogy a polgármester hatalmi szóval kérte volna egy cikk megjelentetését. A felelős szerkesztő nem a levél közlésével nem ért egyet – az abban közlötöket fontosnak tartja –, hanem az újság szerkesztésébe való durva beavatkozással. Ha a polgármester továbbra is kéri vezérlettel kívánja irányítani a Vörösvári Újságot, az előbb-utóbb az ő egyszemélyes faliújságjává válik. Ez aligha lenne szerencsés.

Fogarasy Attila
felelős szerkesztő

Az eddig eltelt időszakban a tervező – az előzményeket is figyelembe véve – az érintett önkormányzatokkal egyeztetve pontosította és véglegesítette a nyomvonalat, valamint a tervezési koncepciót, mely szerint a tervezett új út végig gyorsforgalmi jellemzőkkel, külön szintű csomópontokkal kerül kialakításra. (Reméljük, hogy a tervezői egyeztetés után már nyomvonal-módosításra nem kerül sor, mivel az a beruházás előkészítésének elhúzódásához vezetne.) A beruházás keresztmetszeti ütemezését illetően, a forgalmi elemzés alapján már I. ütemben 2x2 forgalmi sáv megépítését javasolja a terv a Budapest-Pilisvörösvár (8,0-16,4 km

sz.) közötti szakaszon. Külön hangsúlyt kapott az esztergomi vasútvonal külön szintű kereszteződésének megoldása, amely a fővárosi fejlesztésekhez illeszkedve az aquincumi (újpesti) tervezett Duna-hídhöz vezető kapcsolatot is feltételezi.

A tervezést követő beruházás előkészítés lépései az engedélyezési tervek elkészültéhez, illetve az építési engedély-megszerzésének várható idejéhez köthetők. Az engedélyezési eljárás időigénye – több szinten – mintegy három-negyed év, ezért kedvező, hogy az I. építési szakaszra várhatóan még ebben az évben benyújtható lesz az építési engedély iránti kérelem.

A két (Pest és Komárom-Esztergom) megye területére kiterjedő beruházás miatt több közlekedési hatóság illetékességére, valamint az eljárásban számos (megyéenként, illetve régióként) – önálló hatáskörrel is rendelkező – szakhatóság és önkormányzat közreműködésére is tekintettel, az eljárási idő az átlagosnál várhatóan hosszabb lesz.

Az építési engedély birtokában kezdhető majd el az útvonal tényleges területszerzése. Az egyezséggel, illetve kisajátítással rendezhető kártalanítási aránya csak becsülhető – kedvező esetben – az eddigi tapasztalatok szerint (elsősorban árviták miatt) 50-50 %-ra tehető. Az ingatlanulajdonosok száma – hasonló fekvésű és volumenű beruházásokból kiindulva – már az I. építési szakaszon több százra tehető; ezért a kisajátítási eljárások miatt legalább 1 évet kell számolni a teljes építési terület megszerzésére.

Törvény írja elő, hogy a megszerzett területen el kell végezni az előzetes régészeti leletmentést, amely minimum 1 évet vehet igénybe.

Az építési engedély megszerzését követően elkészíthető a tenderterv és a területbiztosítással összhangban lebonyolítható a Közbeszerzési Törvényben meghatározott kétlépcsős eljárás az építési munkák vállalatba adására, melynek időszükséglete 9-12 hónap. A területszerzéssel és régészeti feltárásokkal az ajánlatkérés párhuzamosan végezhető.

A fentiekben előadott előkészítést követően a tervezett ütemterv szerint biztosítható, hogy a nyertes kivitelezőnek 2001. év végén a munkaterület átadható legyen (2. sz. melléklet). A megvalósításhoz szükséges idő mintegy 3 év. Ez az ütemezés – mint az a leírtakból is kitűnik – igen szoros, megvalósítása gondos előkészítést, a hatóságok, önkormányzatok, a régészeti munkákat végző múzeumok részéről jól összehangolt együttműködést igényel.

A teljes beruházás becsült költsége folyó áron meghaladja a bruttó 16,0 MrdFt-ot.

A megvalósítás finanszírozása csak a költségvetés kiemelt jelentőségű beruházások sorában tervezhető. Ebben az évben több, mint 86,0 MFt áll rendelkezésre, míg 2000-re 100,0 MFt-ot irányoztunk elő. Ezek az összegek a tervezéshez, valamint a szakhatósági, engedélyezési, lebonyolítási díjak fizetéséhez elegendőek. A területmegszerzéshez, régészeti feltárás megkezdéséhez lényegesen, az építési munkák indításához pedig nagyságrendekkel nagyobb pénzügyi fedezet kell ahhoz, hogy a beruházás a tervezett ütemezés szerint megvalósítható legyen.

Előadottakból kitűnik, hogy a beruházás előkészítése és a megvalósítás több évet vesz igénybe. A pénzügyi fedezet előirányzatai az évenkénti költségvetésben kell hogy megjelenjenek, ezért a jövő évi költségvetésben csak az előkészítéshez szükséges összeget tudjuk szerepeltetni.

Úgy ítélem meg, hogy a 10. sz. főút fejlesztésére az elkövetkező évek költségvetésében előirányzásra kerülő összegek elfogadásával, a tervezett beruházás az ország gazdasági helyzetének kedvező alakulása esetén a javasolt ütemterv szerint végrehajtható lesz.

Budapest. 1999. október 22.

Kazatsay Zoltán
Közlekedési, Hírközlési
és Vízügyi Minisztérium

Így működik a Polgármesteri Hivatal

II. rész: Az igazgatási iroda

Kun Zoltánné, Szauder Gyuláné és Szekeresné Juhász Anna szociálpolitikai ügyintézők
I. emelet 2. szoba

Szociális ellátások

Államigazgatási hatósági ügyek:

- Vak személyi járadék megállapítása.
- Cukorbeteg anyagi támogatása.
- Megváltozott munkaképességű dolgozók rehabilitációs ügyeinek intézése.
- Súlyosan mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeinek intézése.
- Hadigondozási ellátások megállapítása.
- Hadkötelesek szoc. ügyeinek intézése.

Önkormányzat hatáskörébe tartozó ügyek:

- Első lakáshoz jutó fiatal házaspár kamatmentes kölcsön ügyeinek intézése
- Szociális ellátások:
 - Pénzbeni : időskorúak járadéka, munkanélküliek jövedelem pótló támogatása, rendszeres szociális segély, ápolási díj, átmeneti segély, temetési segély.
 - Természetbeni ellátások : lakásfenntartási támogatás, köztemetés, közgyógyellátásra jogosító igazolvány kiadása.
 - Személyes gondoskodást nyújtó ellátások: a Pest megyei Önkormányzat által fenntartott – szakosított szociális otthonokba történő beutalás.

Az alábbi ellátások igénybevételére, kérelmeket 1999. október 1-jétől a Napos Oldal Szociális Központban (Pilisvörösvár, Rákóczi-u.5.) lehet benyújtani, de a szolgáltatással kapcsolatos információkkal az érdeklődők rendelkezésre állnak az ügyintézők:

- alapellátás: étkeztetés, házi segítségnyújtás, családsegítés;
- szakosított ellátások: idősek klubjába felvétel, átmeneti gondozóházi elhelyezés.

Kutasi Jánosné oktatási főelőadó
I. em. 1. sz.

Oktatásügy

- tankötelezettséggel kapcsolatos ügyek;
- intézményvezetői pályázatokkal kapcsolatos ügyek;
- közoktatással kapcsolatos ügyek:
 - óvodai nevelés,
 - általános iskolai oktatás-nevelés,
 - középfokú oktatás:
 - szakiskola,
 - gimnázium,
 - szakközépiskola,
 - alapfokú művészeti oktatás-nevelés,
 - kollégiumi nevelés,
 - enyhén súlyos fogyatékos, középsúlyos fogyatékos gyermekek képzése,
 - pedagógiai szakszolgáltatásokkal kapcsolatos ügyek;
 - pedagógiai, szakmai szolgáltatások;
 - közművelődéssel kapcsolatos ügyek;
 - személyzeti feladatok.

Helmecci Tiborné Steigerwald Lászlóné gyámügyi előadók
I. emelet 4. szoba

Gyámügyi igazgatás

- Rendszeres és rendkívüli gyermekvédelmi támogatás.
- Tanszertámogatás.
- Gyermekek napközbeni ellátása, átmeneti gondozása.
- Intézményi térítési díjak átvállalása.

Jegyzői hatáskörbe utalt feladatok (a teljesség igénye nélkül):

- Apai elismerő nyilatkozat.
- Felterjesztés hozzájáruló nyilatkozat pótlására, kiskorú részére gyámrendelés miatt, méhmagzat részére gondnokrendelés miatt.
 - Alapellátás elrendelése.
 - A kiskorú átmeneti gondozása.
 - Kötelezés bölcsőde, óvoda, iskolai napközi igénybevételére, családi napközi igénybevételére, házi gyermekfelügyelet igénybevételére.
 - Védelemben vétel szabálysértés (bűncselekmény) elkövetése miatt.
 - Családgondozó felmentése.
 - Ideiglenes elhelyezés más hozzátartozónál, nevelőszülőnél, otthon nyújtó intézményben.
 - Gondnok kirendelése.
 - Környezettanulmány készítése a bírósági illetve a társhatósági megkeresésekre.

Tasnádi Tamásné anyakönyvvezető
I. emelet 3. szoba

Anyakönyvi, hagyatéki ügyek

- Pilisvörösvár területén történt születés, házasságkötés, halálozások anyakönyvezése és erről anyakönyvi kivonat kiadása.
- Ügyfelek szóbeli vagy írásbeli kérelmére anyakönyvi kivonat kiadása.
- Felvilágosítás házassági ügyekben, közreműködés a házasságkötésnél.
- Névváltoztatási kérelmek intézése.
- Állampolgársági ügyek intézése.
- Hagyatéki ügyek intézése.
- Gondnokoltak és kiskorúak ingó és ingatlan vagyonának leltározása.

Rozovits Ferenc főtanácsos-mezőgazdász (Földszint)

Mezőgazdaság, állattartás

- Állategészségügy.
- Állattenyésztési ügyek.
- Növénytermesztési ügyek.
- Földvédelmi ügyek (ingatlanügyek).
- Ebtartással kapcsolatos ügyek.
- Természetvédelmi ügyek.
- Erdészeti ügyek (fakivágások, telepítések).
- Kertészeti ügyek.
- Méhészeti ügyek.
- Vadászati ügyek (vadkárok stb.).

Kókai Józsefné igazgatási főelőadó
I. emelet 4. ajtó

Szabálysértési ügyek

- Közrend és közbiztonság elleni, valamint honvédelmi szabálysértések
- Közlekedésszabálysértések
- Hírközlési szabálysértések
- Egészségügyi és munkaügyi szabálysértések
- Mező-, erdő- és vízgazdálkodási szabálysértések
- Természetvédelmi szabálysértések
- Ipari és bányászati szabálysértések
- Kereskedelmi árszabályozási és élelmiszerügyi szabálysértések
- Építési, lakás- és helyiséggazdálkodási szabálysértések

Birtokháborítási ügyek

A birtokvédelmi munkatárs feladatai:

Eljár a birtokháborítási ügyekben, határoz az eredeti birtokállapot visszaállítása és a birtoksértés megszüntetése tárgyában

Kérelmre lefolytatja a végrehajtási eljárást birtokháborítási ügyintézés keretében, feltárja a tényállást, tárgyalást tart, szükség szerint helyszíni szemlét is, mindkét esetben jegyzőkönyvet készít.

Elkészíti a határozatot, mely kiterjedhet a hasznok, károk, költségek viselésére is.

Szükség esetén dönt az eljárás felfüggesztéséről, a társhatóság megkereséséről

Végrehajtja a birtoklás kérdésében hozott határozatot, pénzbírság kiszabásával, ill. karhatalmi végrehajtással.

Keresetindítás esetén továbbítja az iratokat az illetékes hatóságához.

Üzletek működése és belkereskedelmi tevékenysége

Az ügyintéző feladatai:

- működési engedély kérelmek fogadása (ügyfelfogadási idő alatt)
- ha az összes melléklet csatolva van, akkor a működési engedély kiadása
- az üzletek felülvizsgálata
- a Vásárlók könyvének hitelesítése

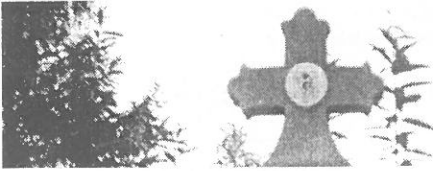
Peller Jánosné, Székely Árpádné (Földszint)

Ügyfélszolgálati iroda

- Személyiadat- és lakcímnnyilvántartás.
- Hatósági bizonyítványok kiadása.
- Útlevelel iránti kérelmek átvétele.
- Marhalevelel kiállítás.
- Honvédelmi adatszolgáltatás.
- Általános felvilágosítás.
- Kérelmek, beadványok átvétele.
- Kóbor kutyák bejelentése.
- Közterületen lévő hibák bejelentése.
- Nyomtatványok, csekkek kiadása.
- Talált tárgyak leadása.
- Képviselő-testület üléseinek anyagába való betekintés biztosítása.

Ügyfelfogadás

Hétfő: 13-16-óráig
Szerda: 8-17 óráig

Deutsche Grabinschriften im Werischwarer Friedhof

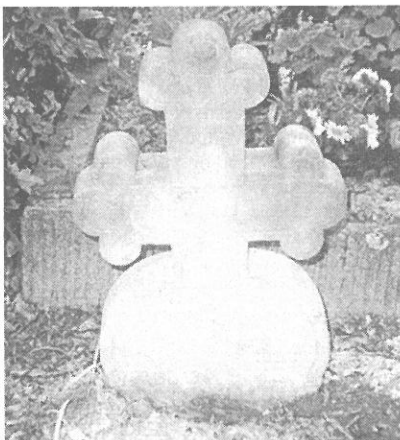
In meiner Diplomarbeit versuchte ich eine ausführliche Beschreibung über die Todesauffassung, die Beerdigungsbräuche und die Friedhofskultur der Deutschen in Werischwar zu geben. Dabei wurde aufgrund von Interviews und unterschiedlichen (sprachlichen und sachlichen) Quellenmaterialien eine Zeitspanne von ungefähr 100 Jahren überblickt.

Es hat sich erwiesen, daß im Laufe der Jahre in allen untersuchten Bereichen Veränderungen stattfanden, die wie folgt zusammengefaßt werden können.

Dank der entwickelten medizinischen Versorgung kann heute sehr vielen Krankheiten vorgebeugt werden, die noch in der ersten Hälfte dieses Jahrhunderts tödlichen Ausgang hatten. Dadurch konnte der hohen Kindersterblichkeit ein Ende gesetzt werden. Auch die Sterberate sinkt von Jahr zu Jahr. Diese Faktoren haben dazu beigetragen, daß sich die Todesauffassung völlig verändert hat. An den Aberglauben im Zusammenhang mit dem Tod erinnern sich heute immer weniger. Auch die Rituale um einen Verstorbenen geraten langsam in Vergessenheit. Seitdem die Toten in der Leichenhalle aufgebahrt werden, ist das Wachen langsam verschwunden. Die Beerdigungsbräuche wurden ebenfalls vereinfacht, heutzutage wird fast alles vom Beerdigungsunternehmen erledigt.

Von der Trauer zeugen heute nicht mehr die dunklen Trachten, sondern schwarze Kleider, die heute modisch sind. Viele halten die ein Jahr lang dauernde Trauer ein, andere wiederum tragen nur bis zur Beerdigung schwarzes Kleid. Selbst am Requiem nehmen immer weniger Familienmitglieder des Verstorbenen teil. Diese abnehmende Tendenz im Beibehalten der alten, viel innigeren Bräuche ist leider nicht mehr aufzuhalten, aber an dem Friedhof sieht man immer noch, daß man für die Ehre des Verstorbenen sein Bestes tun will.

Im Laufe meiner Sammlerarbeit auf dem Friedhof habe ich feststellen können, daß sogar die ältesten Grabsteine, die wegen den Büschen und Gewächsen kaum noch zu erreichen sind, gepflegt und wöchentlich mit frischen Blumen versehen werden.

Der älteste Grabstein aus dem Jahre 1778

Leider befinden sich viele deutsche Grabsteine in einem schlechten Zustand, deshalb werden sie durch neue ersetzt.

Eine Veränderung hat sich nicht nur im Material und in der Form der Grabsteine vollzogen, sondern auch in der Beschriftung und Verzierung. Seit den 50er Jahren dominieren nicht mehr die aus Sandstein, Bruchstein und Kalkstein gemeißelten Kreuzformen, sondern im Vordergrund stehen eher die einfachen, viereckigen Grabsteine aus Kunststein, Marmor oder Granit. Auch für die deutsche Beschriftung findet man in den letzten Jahrzehnten kein Beispiel, die kurzen Verse, die sich auf den Verstorbenen beziehen, sind völlig verschwunden. Von den vielfältigen Motiven der früheren Zeiten sind heute fast nur noch das einfache Kreuz und die Trauerweide verbreitet. Fotos werden heutzutage fast nur noch bei jüngeren Menschen angebracht, aber man findet ziemlich viele Eingravierungen.

Bei den Veränderungen ist in den Übergangsphasen eine sprachliche und kulturelle Verschmelzung zu beobachten, wobei schließlich das Ungarische die Oberhand errang.

Ich halte es für sehr wichtig, daß man heute solche Forschungsarbeiten durchführt, denn die Quellen sind nicht zeitbeständig und Gewährsleute, die sich noch an die alten Zeiten zurückerinnern können, sind leider auch nicht mehr lange unter uns. Es wäre sehr aufschlußreich, wenn man eine ähnliche Forschung in anderen ungarndeutschen Ortschaften durch-

führen könnte, die dann eine Basis für einen Vergleich mehrerer ungarndeutschen Siedlungen bilden würden.

Hiermit möchte ich von den 60 deutschen Grabinschriften, die ich auf den Grabsteinen des Werischwarer Friedhofs noch lesen konnte, die schönsten bekanntgeben. Diese können nach folgenden Kriterien geordnet werden: Alter (Kinder, Jugendliche, ältere Leute), Familienstatus (Geschwister, Ehegatte, Vater, Mutter, Eltern), Erzählperspektive (der Verstorbene spricht zu den Hinterbliebenen, die Trauernden sprechen zum Verstorbenen).

*Auf Erden warst du kurze Zeit
Im Himmel hast du Seligkeit.*

*Endlich hast Du ausgelitten
Viel beweintes teures Kind
Ach Du hast zu viel gelitten
Weißt jetzt wo die Sel'gen sind*

*Mein junges Leben war ein Traum
Ich lebte ja 13 Jahre kaum
Da zog der Tod mich in das Grab
Was Gott mir schon so früh gab.*

*Ein holdes Paar
Das lieb uns war
Ja uns're schönste Gabe
Schlief hier vereint im Grabe.*

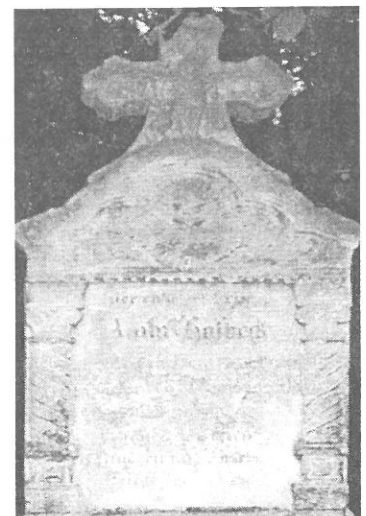
*In der Blüte deiner Jahre
Starbst Du, o geliebtes Herz.
Die Eltern weinen an der Bahre,
Und die Geschwister sind voll Schmerz.*

*Unheilbar ist die Wunde
Die dein früher Tod uns schlug
Unvergänglich ist die Stunde
Als man dich zum Grabe trug.*

*Ihr Eltern liebtet mich wohl sehr
Gott aber liebte mich noch mehr
Er nahm mich in sein Himmelreich
Und machte mich den Engeln gleich*

Bunter Kunstgrabstein mit
gedrehten Säulen

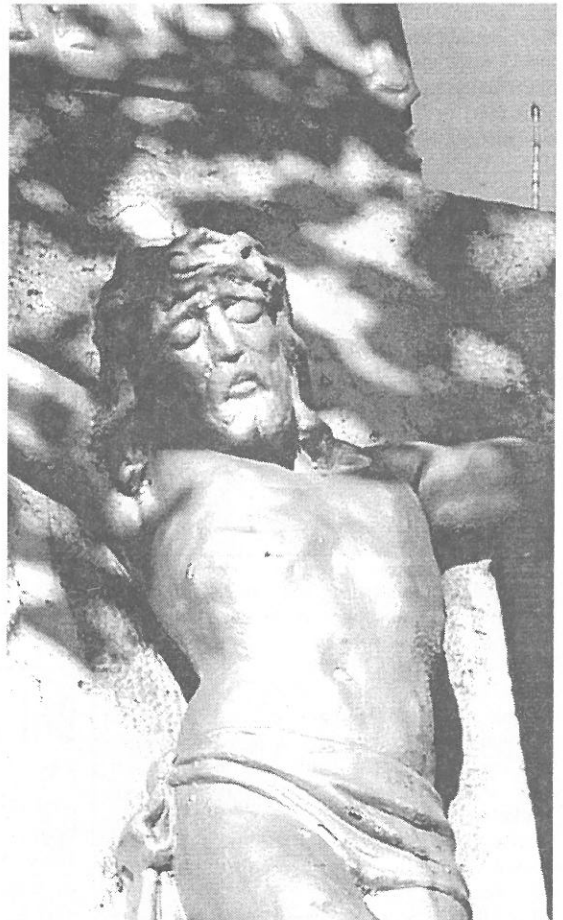

Grabstein aus Sandstein

Corpus Christi

Csontos Barnabás felvételei
Krisztus-keresztekről

Liebe Mutter und Geschwister
Ohne Abschied ohne Worte
Ging ich ruh'n zur Himmelspforte
Gott tröste euch in eurem Leid
Wir sehen uns wieder in der Ewigkeit

Wir freuten uns Dich zu erzieh'n
Und sah'n Dich ach so schnell verblüh'n.

Ach wie rasch bist du geschieden
Teurer Vater aus der Zeit
Liebest trauernd uns hienieden
Willest zu der Ewigkeit.

Unser Vater ist geschieden
Weinend wir am Grabe steh'n
Ruhe hier in Gottes Frieden
Bis wir uns einst wiederseh'n!

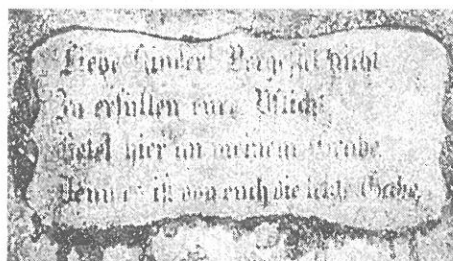
Ach unsre Mutter ist nicht mehr
Der Platz in unserm Herz ist leer
Erreicht uns nicht mehr ihre Hand
Der Tod zerriß das schöne Band.

Liebe und Güte war dein Tun
Zum Segen für die Deinen.
Sanft sollst Du teure Mutter ruh'n
Bis Gott uns wird vereinen.

Gott ruft, sein Wille muß gescheh'n
Einst werden wir uns wiederseh'n!

Liebster Jesu schenke du
ihrer Seele die ewige Ruh'.

Liebe Kinder! Vergesset nicht
Zu erfüllen eure Pflicht
Betet hier an meinem Grabe
Denn es ist von euch die letzte Gabe.

Auf diesem Wege möchte ich mich bei meinen Gewährleuten bedanken, die mir sehr gerne geholfen haben und mich des öfteren sogar in den Friedhof begleiteten, um mir dort mit der Hilfe verschiedener Methoden (wir haben die Grabinschriften mit Lupe gelesen,

sie mit Wasser vom Schmutz befreit, oder eben mit Sand beschmutzt, und wenn das auch umsonst war, haben wir die Grabsteine mit Schleifpapier geschliffen) bei der Enträtselung der Grabinschriften zu helfen.

Összefoglaló magyarul:

Szakdolgozatomban a halállal, a temetéssel és a temetkezési kultúrával kapcsolatos szokásokat gyűjtöttem össze. A különös témaválasztást az indokolta, hogy a szokások évről évre egyszerűbbek lesznek, és idővel elfelejtődnek. Sok mindent elárul egy nép kultúrájáról az, hogy hogyan viszonyulnak halottaikhoz.

A németek temetkezési szokásaihoz hozzátartozott, hogy a különféle motívumokkal díszített sírokra sírverseket is írtak, amelyek a meghalttal szoros összefüggésben álltak. Összesen 60 német nyelvű verset tudtam elolvasni, melyek közül a legszebbeket közlöm a cikkben.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik szakdolgozatom elkészítésében segítségemre voltak.

Sax Ibolya

A „bátyut” kint kell hagyni

Margit néni aranyoklevele

Akik rendszeresen olvassák a Vörösvári Újságot, bizonyára észrevették, hogy az utóbbi számok majd mindegyikében egy-egy pedagógust köszöntöttünk. Tehettük ezt azért, mert az őket szárnyukra bocsátó felsőoktatási intézmények vagy azok utódai végre nagyobb súlyt fektetnek a pályán végig kitartó és magas életkort elért pedagógusok iránti megbecsülés kifejezésére.

Ilyen kitüntetésben részesült **Gáborházi Károlyné** óvodapedagógus is, aki október elején Sárospatakon vette át az aranyoklevelet.

A most 77 éves Margit néni 1949-ben került Pilisvörösvárra, miután elvégezte az óvónőképzőt a Kalocsai Iskolánővéreknél. Budapesti rokonai ragaszkodtak hozzá, hogy a közelükben legyen, de ő sem bánta meg, hogy idejött, mert szeretettel fogadták. S ahogyan ez lenni szokott, a kedves, mosolygós óvónőnek kéréje is akadt. 1953-ban házasodtak össze, két gyermekük született, velük él most már özvegyen Kápolna utcai házukban.

Az ünnepségen, amelyet tiszteletére rendeztek a Templom Téri Óvodában Karádiné, Marika, a mostani vezető óvónő méltatta a harminc évi nevelőmunkát, kiemelve, hogy mint a Pest megyei óvodák felügyelője folyamatosan átadta elméleti és gyakorlati tapasztalatait a fiatalabb óvónői nemzedéknek.

Margit néni felállt, röviden köszönetet mondott, aztán leült, és mint egy bölcs óvó néni, ha köréje gyűlnek a gyerekek, hallgatta, hogy mit mesélnek a kollégák. Mindenkinek akadt mondanivalója. S a régi történetek alapján azt gondolom, sokakban kedves emlékeket ébreszt, ha meglátják Margit néni képét az újságban. Vezetőként következetesen kitartott józan esze és a lelkiismerete, a gyerekek iránt érzett szeretet diktálta alapelvei mellett, bármilyen koncepció jött is „felülről”. Úgy tudta értékelni a kezdő óvónőket, hogy azok még nagyobb lelkesedéssel folytatták munkájukat. Lényegre törően fogalmazta meg az óvónői munka alapfelteletét: „Ha bejössz a gyerekek közé, hagyd kint a *bátyudat*”. A szállóigévé vált mondatot egymásnak örökölték óvónők és dajkák. Sokat neveltünk, mert a humor sem idegen Margit nénitől.

Aztán magához ölelte a sok virágot, és elbúcsúzott: „Csak napok múlva fogom igazán elhinni ezt a sok jót, ami velem történt, de soha nem felejttem el.”

Temesvári Anna

ALAPÍTVÁNYI BÁL – KICSIT MÁSKÉPP

A Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola „Tehetséges gyermekekért” alapítványa 1999. november 6-án bált rendezett.

Az első, 1997-es próbálkozás sikerén felbuzdulva idén ismét összefogtak tanárok, szülők, hogy ily módon próbálják közös erővel elősegíteni az alapítvány célkitűzésének megvalósulását: a tehetséges gyermekek támogatását.

Városunkban az elmúlt években szokássá vált, hogy a csöppet sem rózsás anyagi helyzetben lévő oktatási intézmények bált rendeznek szűkös lehetőségeik javítása érdekében. Adakozó kedvű vállalkozóink a megmondhatóit, hányan, hányféle nemes cél támogatására kérik fel őket.

Mi, szervezők úgy gondoltuk, megpróbáljuk valamilyen módon felhívni a figyelmet a bálra, valahogyan érdekessé tenni, hogy kitűnjék a többi jótékony célú rendezvény közül.

És jött az ötlet: várjuk meleg vacsorával és műsorral a szórakozni vágyó szülőket!

A gondolatot tett követte, és sok-sok segítséggel valóra is vált az elképzelés

Íme a menü: Márton-napi tál – sült libacomb és malac, hagymás burgonyával és pezsgős, párolt káposztával. (Szinte még most is érzem az ízét!)

A műsor két részből állt: a 9. c osztály fel-

ajánlásaként Várkonyi András színművész, vagy ahogyan nyilván többen ismerik: a Barátok közt Vilije szórakoztatta vidám dalokkal és történetekkel az egybegyűlteket.

23 órakor lépett fel a Defekt duó. A televízió különböző műsoraiból jól ismert zenészek népszerű dalokat, slágereket aktualizáltak politikai, közéleti hírek felhasználásával. A közönség felhőtlen kacagással (ha nem egy bál illusztris vendégeiről lenne szó, azt írnám: itt-ott szinte már röhögéssel) és hatalmas tapssal jutalmazta a művészek szellemes poénjait.

A zenéről a Bolero gondoskodott, ismételtén bebizonyítva, hogy a város egyik legjobb zenekara.

A továbbiakban a bál a szokásos módon folytatódott: éjfél után a szülők és a vállalkozók adakozó kedvének köszönhetően közel 70 ajándékot tudtunk kisorsolni.

A diákok nevében köszönjük a magán-személyek és cégek felajánlásait.

Azt tervezzük, hogy a bál bevételéből hozzájárulunk a diákcsereprogram útiköltségéhez, jutalmazzuk a különböző iskolai programok, versenyek helyezettjeit, komolyabb összeggel támogatjuk „Az iskola legjobb tanulója” verseny győztesét. Ezeken kívül is még sok alkalommal tudjuk segíteni a tehetséges gyermekeket.

Köszönjük még egyszer mindenkinek a segítségét, munkáját, akik nélkül nem lett volna ilyen sikeres ez az alapítványi bál.

Kalmár Ildikó
igazgatóhelyettes

Bál a támfalért

Évek óta súlyos problémát jelent a Vásártéri iskolában az előregedett Kálvária utcai támfal. Szakértői vélemények szerint a veszélyessé vált építmény bármikor leomolhat és maga alá temethet egy arra kószáló gyereket. Az iskola önerejéből nem képes megoldani a problémát, mivel a legolcsóbb kivitelezői ajánlat is 3,4 millió forintól szól. Az igazgató asszony hiába kért önkormányzati segítséget, a város költségvetésének összeállításakor a szűkös anyagi lehetőségek miatt ez a tétel sajnos kimaradt. A Pest Megyei Terület-fejlesztési Tanácshoz beadott pályázat sem volt eredményes.

A szülők októberben nyílt levélben fordultak a polgármesterhez és a képviselő-testülethez, amelyben felháborodásukat fejezték ki, hogy az önkormányzat nem tesz sem-

mit az életveszély elhárítására. A 468 szülő által aláírt levélre lapzártáig nem érkezett válasz.

Az iskolavezetés és a szülők minden eszüközt megragadnak, hogy a támfal ügyét minél előbb megnyugtatóan rendezzék.

Ezt szolgálta az október 30-án a Közösségi Házban megrendezett jótékonyági bál is, amelynek teljes bevételét, 277 750 Ft-ot a támfalra fogják fordítani.

A jótékonyági bálon a Bravi Buam húzta a talpalávalót, igen jó volt a hangulat, s a vendégek nem győzték dicsérni a szervezést.

De akármilyen jó is volt a hangulat, a rendezők nem kívánják még 12-szer megrendezni a bált, hogy meglegyen a hiányzó összeg a támfal újjáépítésére.

Kell hogy legyen más megoldás is.

Nem kevesebbről: gyermekeink biztonságáról van szó.

Fogarasy Attila

MÁRTON-NAP

A hagyományok szerint óvodáinkban és a Vásártéri iskolában az idén is megrendezték a látványos Márton-napi lampionos felvonulást.

Képünkön a Szabadság úti óvoda felvonulói láthatók

Német nemzetiségi néptáncfesztivál Vörösváron

A 45 éves vörösvári táncegyüttes aranyoklevelet kapott

November 14-én az Országos Német Nemzetiségi Néptáncfesztivál döntőjén zsűfőlásig megtelt a Községi Ház nagyterme. A táncosok ki is szorultak a teremből, ami nem csoda, hiszen 16 táncsoport 640 táncosa vett részt az egész napos rendezvényen.

A néptáncfesztivált a Magyarországi Német Kulturális Egyesület Táncszövetsége hirdette meg. Az előselejtezőket tavasszal tartották Pilisvörösváron, majd Pécsváradon. A versenyre összesen 32 táncsoport nevezett.

A döntő magas színvonalú versengést hozott. A Pesovár Ernő vezette zsűri nehezen tudott dönteni a jobbnál jobb produkciók közül. Az este hat órára kitűzött eredményhirdetés és gálaműsor több mint

félórát csúszott, a türelmetlenkedő nézőket a Vörösvári Fúvószenekar szórakoztatta. Nagy tapsot kaptak érte.

A gála közönségét Sax László, a kisebb-

ségi önkormányzat elnöke köszöntötte, majd Heinek Ottó, az Országos Német Önkormányzat elnöke mondott ünnepi beszédet.

Ezt követően került átadásra a 6 bronz-, 5 ezüst- és 4 aranyoklevél, valamint a fesztiváldíj. Arany oklevelet kapott a pilisvörösvári (képünkön), a pilisszentiváni, a mohácsi és a nagymányoki együttes. A fesztiváldíjat – a kétszázezer forint pénzjutalommal együtt – a vérmédiék nyerték.

De nemcsak a fiatalok kaptak díjakat: a fesztivál szervezői emléklapokat nyújtottak át azok számára, akik az elmúlt 30 évben a német nemzetiségi kultúráért különösen sokat tettek. Posztumusz díjat kapott idősebb Hidas György is.

A fesztivál közönsége egy perces néma felállással adózott a nemrég tragikus hirtelenséggel elhunyt országos híru táncos, ifjabb Hidas György emlékének.

A díjak átadása után a legjobb együttesek gálaműsorában gyönyörködhetett a nagyterem nagy számban összegyűlt közönsége.

A fesztivált legközelebb 2002-ben rendezik meg. Akkor lehet új gazdára a mosolygós, táncoló lányalakat ábrázoló szobor, a fesztivál vándordíja.

F. A.

Kulturális hírek

Klarinétverseny

December 3-án, pénteken este fél hétkor a Clarinet Quartett várja a zeneiskolába a szórakozni vágyókat. A Magyar Rádió és a MATÁV Szimfonikus Zenekarának két-két tagjából alakult együttes Brahms, Csajkovszkij, Rossini, Rimszkij-Korszakov, Bartók és Gershwin műveit adja elő. A bérletes előadásra jegyek is válthatók a helyszínen. (Színpad-dekoráció: Pálma virágüzlet, Pilisvörösvár.)

Színház

Shakespeare drámái kerülnek színre több budapesti színházban is ebben az évadban. A sort a Vígsház kezdte a Sok hűhó semmiért című vígjátékkal. Kornis Mihály átirata kissé „szabadabbá” tette a szöveget, Eszenyi Enikő rendezői ötletei kifogyhatatlanok. Kiemelkedő alakítást nyújt Kaszás Attila Benedetto szerepében, partnere a szellemes és tűzről pattant Beatrice, Hegyi Barbara. A mellékszerepekben: Kállai Ferenc, Tábori Nóra, Bárdi György.

Láthatják még a Vihart a Vígben, a Nemzeti Színházban a Rómeó és Júliát, a Tévedések vígjátékát és a József Attila Színházban a Lóvátett lovagok című Shakespeare műveket. (Színházjegyek rendelhetők: Szauerné, Anicét 06-26-331-264.)

45 éves a táncsoport, 10 éves a fúvószenekar

Kettős jubileumot ünnepeltek november 21-én Vörösváron: 45. éve alakult meg a Német Nemzetiségi Táncegyüttes, és 10 éve alakult újjá a Német Nemzetiségi Fúvószenekar. A kettős ünnep alkalmából jubileumi műsort adott a két együttes a Községi Házban.

Olasz hegyivadászok szállták meg a gimnáziumot

A marcona obsitosok szájtátva hallgatták a zeneiskolások játékát

Október végén ismét megbizonyosodhattunk arról, hogy zeneiskolánk Ifjúsági Fúvószenekara méltán kapott bronz minősítést Svájcban, és dicsérő szavakat a világ más tájairól is.

A fúvóstalálkozón három együttes szerepelt. A Pilisvörösvári Német Nemzetiségi Fúvószenekar kellőképpen megalapozta a jó hangulatot, amely fokozódott, amikor az alpesi hegyivadászok trentói zenekara lépett színpadra. Ez a nagy létszámú, olasz fúvószenekar magyarországi tartózkodása egyik állomásának választotta Vörösvárt, és nagy örömmel vállalta a fellépést. Ízelítőt kaptunk a Trentó környéki népdalokból, felállva hallgattuk a himnuszukat, és mivel szép számú olasz hallgatóságot is hoztak magukkal, tapasztalhattuk, milyen az olasz temperamentum. Az olaszok őszintén kimutatták csodálatukat fúvószenekarainkat meghallgatván. Hoós Sándor zenekarával szinte teljesen új repertórral rukkolt elő, amelyet a zeneiskola növendékei könnyedén, nagy magabiztossággal szóltattak meg. A vendégek szeretettel meghívták a két vörösvári zenekart Trentóba. Reméljük, öregbítve hírnevünket, hamarosan tőlük lesz hangos az olasz város.

Aranylakodalmasok

A pilisvörösvári Nyugdíjas Klub évzáró ünnepségén a klubtagok ajándékkal és virággal köszöntötték az ötvenedik házassági évfordulójukat ünneplő idős házaspárokat.

Önkormányzati delegáció Wehrheimben

Október 21-24-ig egy 10 főből álló delegáció járt Botzheim István polgármester vezetésével Wehrheimben.

A főleg szakmai jellegű utazás lényege a tapasztalatcsere volt. A magyar vendégek egy díszes tükörrel ajándékozták meg vendéglátóikat, melyet a wehrheimiek nemcsak szívélyes fogadtatásukkal, hanem egy Goethe-medállal (amelyet a Goethe emlékévé alkalmával adtak ki) és a két város közti partnerkapcsolat 15. évfordulójának alkalmából kiállított oklevéllel viszonyoztak.

Az első programpont a wehrheimi és a pilisvörösvári városi önkormányzat bemutatása volt. A polgármesterek rövid előadást tartottak településük fejlődéséről, ill. fejlesztési terveiről, és az anyagi helyzetről. Ezek után Wehrheim közigazgatási rendszerével ismerkedhettek meg a vörösvári vendégek, és megtekintették az önkormányzati épületeket.

A városháza két részből áll, egyik részben csak az ügyfélfogadással foglalkoznak. Ebben az irodában négy helyen fogadják a hét minden napján a polgárokat, és igyekeznek gondjaikat mihamarabb megoldani. A városháza kettéosztásának hátrányait a jó számítógépes rendszer segítségével tudják

áthidalni. Az épületben nagyon elcsodálkoztak a vendégek, amikor meglátták azoknak az embereknek a „portréit”, akik egy kicsit gyorsan közlekedtek. Végül ellátogattak egy modern óvodába, megtekintették az iskolákat és a sportlétesítményeket.

Szó volt a két város közös problémájáról is, az építési területekről. Mindkét településnek egyre nő a lakossága, hisz az emberek a nagyvárosokból (Frankfurt, Budapest) igyekeznek kiköltözni. A wehrheimiek ezt a problémát egy családi támogatási program mellett azzal igyekeznek megoldani, hogy a polgároktól magas áron felvásárolják az építési területeket, itt kiépítik az infrastruktúrát, majd különböző feltételek mellett kedvező áron eladják a város polgárainak építési területként. A rendszer többek között azért nagyon előnyös, mert így nagyobb egységekben tudnak gondolkodni, s összhangot tudnak teremteni az épületek között. Továbbá a rosszabb szociális helyzetű családok is saját lakáshoz juthatnak.

A második napon három olyan településre látogatott el a delegáció, amely még Wehrheim közigazgatása alá tartozik, és lehetőség volt egy frankfurti sétára is. Este együtt ünnepelték a vendégek wehrheimi

vendéglátóikkal, barátaikkal a „Wiesbacher Musikanten” zenekar fennállásának 25. évfordulóját.

A harmadik napon, még a hazautazás előtt megnézhatték a vörösváriak a „Lochmühle” szabadidőparkot, ahol az ide látogatók a Grimm testvérek mesevilágában érezhetik magukat.

Az utazás alkalmával az önkormányzat dolgozói sok hasznos tanácsot, ötletet kaptak, melyet remélhetőleg hamarosan itthon is meg tudnak valósítani.

Sax Ibolya

Helytörténeti hétpróba

7. forduló

Játékunk szponzorai: Könyvesbolt, Photo Porst, Ott József, Schäffer Gyula

A 6. kérdésre adott helyes válasz:

A képen a Flórián-kápolna (Stui-kápolna) előtti kereszt látható, amelyet 1955-ben állítottak a régi fakereszt helyébe.

Utolsó kérdésünk:

Egy kedves olvasónk küldte el számunkra az itt látható régi fényképet. Vajon mi ez a különös, kör alakú épület a képen?

A választ lapzártáig: december 10-ig lehet eljuttatni a szerkesztőség címére.

Szerkesztőségi közlemények

Lapunk felelős szerkesztőjét októberben tagjai közé választotta a Magyar Újságírók Országos Szövetsége.

Három pályázat érkezett a Vörösvári Újság felelős szerkesztői állására. A pályázók közé tartozik az újság jelenlegi szerkesztője is. A pályázatokról a Képviselő-testület várhatóan decemberben dönt majd.

Lapunk következő száma előre láthatólag karácsony előtt jelenik meg.

– a szerk.

Sitten und Bräuche in November

Das Wort November sollte – nach der Bedeutung des lateinischen Stammwortes „novem” – den neunten und nicht den elften Monat des Jahres bedeuten. So war es auch im altrömischen Kalender, so lange Juli und August die alte Reihenfolge der Monate nicht geändert haben.

Alte Schriften und Kalender nennen den November Herbstmonat, Nebelmonat, Nebelung, Kälte-Mond und Windmond oder Windmonat. Der Herbst geht zu dieser Zeit wirklich schon einem Ende zu. Dichte, feuchte Nebel, Kälte und grobe Winde melden schon oft die baldige Ankunft des Winters. In kirchlichen Kreisen bezeichnet man den November als den Monat des heiligen Andreas. Die Astrologen verwenden zur Bezeichnung dieses Monats das herrschende Sternbild, und deshalb sprechen sie von dem Schütz-Monat.

In diesem Monat ist im Bauernhaus still geworden. Von den Feldern wurde schon alles geerntet und nach Hause getragen. Die Männer verbesserten ihre Geräte, die Frauen körnten die Maiskolben ab. Zu dieser Zeit kam es auch zum Federschleifen und zum Spinnen.

Wie bei jedem Monat, konnte einst der erfahrene Bauer auch aus dem Novemberwetter auf das Wetter späterer Monate schlußfolgern. Man sagte: „Wie der November, so der künftige Mai.” Oder: „Friert im November zeitig das Wasser, dann ist's im Januar um so nasser.” Und hier eine ausführliche Wettervoraussage: „Sperret der Winter zu früh das Haus, so hält er sicher nicht lange aus. Bleibt aber der Vorwinter gänzlich aus, so kommt der Nachwinter mit Frost und Braus.”

Im November feiern wir mehrere Namens-tage. Einige sollen hier erwähnt werden! Der Name Elisabeth ist in vielen mundartlichen

Umformungen und Zusammensetzungen einer der häufigsten Mädchennamen. Aus dem Wetter des Elisabethtages kann man auf das Wetter des Winters schließen, denn: „Sankt Elisabeth saget an, was der Winter für ein Mann.”

Am Katharinatag gilt ein allgemeines Arbeitsverbot für alle Räder: Die Weiber sollen nicht spinnen, die Wagen nicht fahren, die Mühlen nicht mahlen. Das Wetter ist an diesem Tag genau zu beobachten, denn das Februarwetter ist vom Wetter dieses Tages abhängig: „Wirds um Katharina trüb oder rein, so wird auch der nächste Hornung sein”. An diesem Tag wurde die letzte Lustbarkeit vor dem Advent, der Katharinaball veranstaltet. Von diesem Tag an bis zum zweiten Weihnachtstag gab es keine Tanzunterhaltungen.

Von den Namenstagen der Männer sind zwei hervorzuheben. Am 11. wird der Tag des heiligen Martins gefeiert. Vom Martinsberg strahlte auf ganz Ungarn seit der Gründung unseres Staates der Kult des heiligen Martins aus. Nicht nur im Ausland, auch bei uns entstanden viele Kirchen und Siedlungen, die den Namen des heiligen Martins erhielten. Die Sage, daß Martin auf seinem weißen Pferd daherreitet, deutete nicht nur darauf hin, daß an diesem Tag gewöhnlich der erste Schnee fiel, sondern vor allem darauf, daß die kirchlichen Bilder den Heiligen so darstellten. In Deutschland ist auch heute ein Brauch, daß der heilige Martin am Abend mit einem Pferd ankommt und unter den Kindern Kuchen, sg. Weckmänner verteilt. Neulich organisieren die Kindergärten in Werischwar auch Aufzüge, wo die Kinder und ihre Eltern mit Laternen singend in die Kirche gehen. An diesem Tag wurden die jungen Gänse zum ersten Mal im Herbst gebraten. Eine traditionelle Speise war die gefüllte Gans mit gedünsteter Süßkraut. Die Wettervoraussage lautete: „An Martini Sonnenschein, tritt ein kalter Winter ein. Wenn an Martini Nebel sind, dann wird der Winter meist gelind. Wolken an Martinitag, der Winter unbeständig werden mag.”

DÍSZPOLGÁRUNK:

VASS MÁRTON

1901. november 11-én Budapesten született 6 gyermekes iparos családból. Kereskedelmi gimnáziumban érettségizett. Miután a családban zenei légkör uralkodott, rendszeres zenei tanulmányokba kezdett.

Közben édesapja mellett a cipész-mesterséget is kitanulta. Ezekben az években már szólót énekelt templomokban és a Zeneakadémia egyházkarnagy-képzőjére járt.

1929-ben Pilisvörösvárra elnyerte a kántori állást. Ekkor házasodott, és már mint ifjú házaspár költözhetett be abba a ma már nem létező házba, mely a mai kántorház helyén állt. A kezdeti időszak igen nehéz volt. A templomi éneklés a falu évszázados rossz beidegződésén alapult. Ritmustalanul, nyúj-

tottan éneklő, de rendkívül lelkes templomlátogatókat ismert meg. Az akkor még harmóniumkísérettel folyó népének rendszerezése komoly feladatot és nem kis ellenállást váltott ki. „Mi mindig így énekeltünk, és így is fogunk” – mondták. Amikor megkezdte az énekek lejegyzését és harmonizálását, kiűnt, hogy a muzikális fülű vörösvári emberekben a kezdeti ellenállás után remek partnereket talált. Ennek eredménye még ma is hallható a német nyelvű misék gyönyörű és értékes énekeiben.

Közben más területen is eredményes munkát végzett. Megalakult az egyházi énekkar, melynek sikereit több emlék és elismerő nyilatkozat őrzi. Karvezetői képességét bizonyítja, hogy az egyházi kóruson kívül az iparoskör és a bányászok dalárdáját is eredményesen, sok sikerrel vezette.

A háború után a politikai légkör változása ellenére az egyházi énekkar zavartalanul működött, s a templomukhoz hű vörösvári hívők szívből-lelekből énekeltek a szebbnél szebb egyházi énekeket az anyanyelvükön.

Más volt a helyzet a bányadalárdával. „Mit keres itt egy klerikális beállítottságú katolikus kántor?” – kérdezték az ötvenes évek helyi idegen „nagyságai”. „Vagy a templom, vagy a bányadalárda, választhat: a kettő együtt nem!” Még állást is ígértek neki a szentiváni bánya irodájában. A választás

nehéz volt, de egyértelmű: maradt a kevés fizetéssel járó kántori állásnál.

Ezután viszonylag csendes és nyugodt élet következett. Hogy a családja ne szenvedjen hiányt, még az anyakönyvek vezetését is vállalta. Egyházzene, orgonálás, énekkar, zongoraórák adása volt a napi munkája, na meg a temetések: esőben, hóban, sárban. Gyakran megfázott, s hangszálai gyakran voltak túlerőltetve.

Vidám, jó kedélyű ember volt. Szerette az embereket, szívesen beszélgetett velük, de az emberi méltóság megsértését nem szívelte akkor sem, ha idegennel történt. Családjában békesség, egymás megbecsülése volt mindig a legfontosabb.

1970-ben nyugdíjba ment, de ekkor sem szakadt el a templomtól. Ha megkérték helyettesíteni, szívesen ment, mert a templom és az orgona összeforrott az ő életével.

1981. decemberében halt meg, életének 80. évében.

Mit hagyott hátra ez az egyszerű és szerényen élt ember maga után? A kérdésre akkor kaphatunk választ, ha akár német, akár magyar nyelvű misét hallgatunk meg a vörösvári templomban. Az énekelni szerető vörösváriak még ma is úgy éneklék énekeiket – s ez vonatkozik a magyar misékre is –, mint ahogy ő azokat a 30-as években megálmodta.

Fogarasy-Fetter Mihály:

EMLÉKÉRMESÜNK:

DR. KEMÉNY CECÍLIA gyermekorvos

– Évtizedek óta él és dolgozik Vörösváron, sokan ismerjük, mégis keveset tudunk Önről. Kérem, meséljen a gyerekkoráról, tanulmányairól!

– Budakeszin születtem nyolcgyermekes család hatodik tagjaként. Köztudott, hogy ez is egy sváb település, ugyanúgy, mint Vörösvár, azzal a különbséggel, hogy onnan szinte mindenkit kitelepítettek, köztük a rokonságunkat is.

– Akkor az eredeti neve nem „Kemény”?
– Valójában a nevünk Geiseilhardt volt, még édesapám magyarosította. Az elemi iskoláimat is Budakeszin végeztem, 1956-ban egyházi iskolában, a Patrona Hungariae-ban érettségiztem. Ennek ellenére még abban az évben felvettek az orvosi egyetemre, ami akkor nagy dolognak számított. 1962-ben végeztem.

– Volt valami különleges élménye, amelynek alapján úgy döntött, hogy ezt a pályát választja?

– Engem gyerekkorom élménye indított erre a pályára. A családommal nap mint nap a temetőn keresztül mentünk ki a földekre. Ott nagyon szomorúvá tett annak az óriási parcellának a látványa, ahol csak gyerek sírok voltak. És akkor elhatároztam, hogy gyerekorvos leszek, ne legyen ennyi halott gyerek.

– Hogyan került Vörösvárra?

– Az egyik bátyám itt dolgozott papként Vörösváron néhány évig, az idősebbek ismerik is Albert káplánt, aki tragikus hirtelenséggel meghalt, belefulladt a tóba. Az ő révén találkoztam Hidas doktossal, aki évfolyamtársam volt, és ő kérdezte meg, hogy elvállalnám-e az

akkor alakult gyerekörzöket. Így kerültem ide 30 évvel ezelőtt.

– Bizonyára adódott volna lehetőség, soha nem akart innen elmenni?

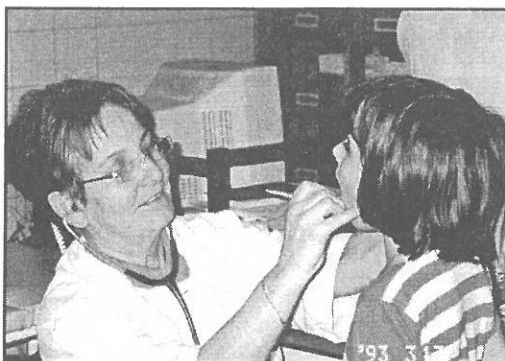
– Megszerettem a falut, bár nem volt könnyű beilleszkedni. Megismertem a gyerekeket, és ha fel is merült a váltás lehetősége, mégis itt maradtam. Amikor férjhez mentem, úgy döntöttünk, hogy a férjem jön ide.

– Kezdetől fogva a gyermekeim orvosa, és ahogy kutatok az emlékeimben Önt mindig keménynek és határozottnak láttam. Ez alaptermészete, vagy az élet hozta így?

– Ez alaptermészetem. Határozott ember vagyok, mindig tudtam fiatal koromtól, hogy mit akarok, és igyekeztem is azt megvalósítani.

– Fáradhatatlanul dolgozik, erősnek és egészségesnek látszik, avasson be minket az életfilozófiájába!

– Az egészség az egy szerencsés adottság.

Nyilván igyekszik is az ember mindent megtenni annak érdekében, hogy megtartsa. Rendszeresen tornázom, úszni járok, egészségesen étkezem. Sokszor mondom el az édesanyáknak, hogy ne szoktassák hozzá a gyerekeiket az édességekhez, üdítőkhöz, gyorsétkezőshez,

mert káros következményei lehetnek felnőtt korban vagy már hamarabb.

– Az orvosi hivatás sok más mellett abban is különbözik a többiétől, hogy itt a tévedésnek súlyos következménye lehet. Hogyan viseli ennek a súlyát?

– Senki sem tévedhetetlen. Ezt tudomásul kell venni. Ha én lelkiismeretem szerint a lehető legjobbban láttam el a beteget, akkor úgy gondolom, hogy megtettem, ami emberileg megtehető. A szakmát meg kell tanulni, tovább kell képeznie az embernek magát. Tisztelettel meg kell a beteget hallgatni és vizsgálni. A gyakorlat is sokat számít, hogy az embernek nem csak meglátásai, hanem megérzései is vannak.

– Hisz az anyai ösztönben?

– Nagyon. Az anya mindig érzi, ha a gyereke beteg. S ha ezzel jön hozzám, és én nem is látok semmit, ott valami baj van. Lehet, hogy egy-két nap múlva jön ki rajta a betegség, oda kell rá figyelni. Egy anyának, ha csak nem nagyon rossz a kapcsolata a gyerekével, jól működik ez az ösztöne.

– Egy orvos életében adódnak nagyon izgalmas pillanatok, meséljen egy ilyenről!

– Egyetlen olyan élményem van, ami egy életen át elkísér, amikor egy gyerek itt, a területen tizenkét óra alatt meghalt. Nagyon megviselt, most sem tudom eldönteni, hogy nem lehetett volna-e valami mást tenni. Kellemes élmények is voltak, egyet nem is tudnék belőlük kiemelni. Az anyukák jönnek néha azzal, hogy „tetszik emlékezni?”, de olyan sok gyerekkel van dolgom, hogy inkább csak a kirívó esetek maradnak meg.

– Mire gondolt, amikor hírért vette a kintüntetést?

– Nagyon prózai dologra, hogy ilyen öreg vagyok!? Különböző jólesett, hogy gondoltak rám, és köszönöm.

Temesvári Anna

Vörösvári sporttérkép

2. A VIP Lovasklub

Ezúttal egy kevésbé ismert és talán méltatlanul periférián lévő sportegyesületet mutatunk be abban a reményben, hogy hamarosan egyre többen fedezik fel a lovassportot és annak pilis-vörösvári reprezentánsát, a VIP Lovasklubot.

Egy solymári vállalkozó kedvű férfi, Tóth Imre öt évvel ezelőtt gondolt egy merészet és a vörösvári TSZ területén kialakított egy lovas bázist, megalapította a sportegyesületet, a VIP Lovasklubot.

– Két hektáros területünkön – mondja Tóth Imre – két istállónk és több karámnunk van. Nagyon büszkék vagyunk arra, hogy idén már a fedeles lovardánk is sikerült felállítanunk.

Igaz egyelőre még csak nejlonborítással, de kiváló talajjal és villanyvilágítással láttuk el. Ezzel nagyot léptünk előre, hiszen így már télen is van hol lovagolni, sportolni.

– Miért vágott bele a lovassportba?

– Korábban kézilabdáztam, a fiam, Attila azonban lovagolt. Az ő unszolására tanultam meg én is lovagolni, éppen itt, Vörösváron. Bértartásban egyébként korábban is volt 1-2 lovunk, így lassan-lassan körvonalazódott ben-

nünk a gondolat, hogy komolyabban kellene ezzel foglalkozni. Amikor végül Vörösváron befogtunk, először bérlovagoltattunk is. Sajnos anyagi okok miatt két év után ezt abba kellett hagynunk. Jelenleg bértartással foglalkozunk, 35 ló van nálunk.

Az egyesületünkben 10 díjugrató versenyző van, a többiek hobbilovások. A versenyzők naponta edzenek, de vannak olyan hobbisok is akik hetente többször edzenek, lovagolnak. Minőségi díjugrató sportot szeretnénk csinálni. Edzőnk, Zupán Péter hozzáértése az egyik garancia erre, a másik, hogy folyamatosan építkezünk, a hosszú távon megalapozott munkában

hiszünk. Nem szeretnénk szétaprózódni, és többféle szakágban kísérletezni. A díjugratás mellett döntöttünk, ebben szeretnénk jó eredményeket elérni. Megfelelő erősségű és számú versenyen indulunk, a tavasztól őszi tartó szezonban egy hónapban legalább 3 hétvégén versenyzünk valahol. Ennek megfelelően tehát a lóállományunk zöme is ugróló. Nagy sikernek tartom, hogy idén már mi is rendeztünk egy kisebb háziversenyt, a fedeles lovardánk alapító versenyét. Szeretnénk jövőre is egy hasonló viadalt tartani, amelyre már várjuk a vörösvári érdeklődőket is.

– Hogyan lehet valaki egyesületi tag?

– Akkor tudunk valakit befogadni, ha már van lova. Ez egyébként nem szokatlan a lovas-sportban, az egyesületek nagy része ugyanis egyszerűen nem olyan gazdag, hogy minden jelentkezőnek lovat adjon. Eddig általában az egyesületi tagok vitték a hírünket, így jöttek egyre többen. Szeretnénk, ha a vörösváriak és a környékbeliek közül is minél többen az egyesületünk tagjai lennének. E téren valami talán már elindult, egyre többen ismernek bennünket. Úgy érzem az elmúlt esztendőben befogadott minket a város. Így már az is megfordult a fejünkben, hogy nevet változtattunk. Nem lehetetlen hogy egy idő után VIP Lovasklub helyett Vörösvári Lovasklub néven szerepeljünk tovább.

Akit tehát érdekel a lovaglás, akár csak hobbizinten is, nem kell ezért messzire mennie. És mivel már van helybéli tagja is az egyesületnek (és remélhetőleg egyre többen lesznek még), úgy tűnik, tényleg megmozdult valami. Ezt elősegítendő az újság hasábjain a jövőben is beszámolunk majd az egyesület életéről, eredményeiről.

Várhegyi Ferenc

Az első országos gyermek mountain bike verseny

A vörösvári kerékpárosok megint olyat csináltak, amit még senki Magyarországon. A Pilis Cross Country Club szeptember 25-én Pilisszentivánon az Ifjúsági és Sportminisztérium támogatásával megrendezte az első országos gyermekversenyt. Bármilyen furcsa, csak gyerekeknek még sehol nem rendeztek viadalt, így ez is mutatja, hogy a hegyikerékpárosok háza táján van még tennivaló. Hogy ezt a mieink ismerték fel a leg hamarabb, nagyon örömteli és dicséretes dolog. Csak így tovább!

A lelkes csapat remek versenyt csinált, a 6 és 14 év közötti lányok-fiúk 4 korosztályban versenyezhetek, mindenki a saját kategóriájának megfelelő nehézségű és hosszú pályán. Akadt mély homok éppúgy, mint meredek emelkedő, technikás lejtő vagy éppen száguldásra alkalmas egyenes. A pilisszentiváni foci-pálya környékén kijelölt pályákon a leghosszabb versenytáv 1,5 km, a leghosszabb 8 km volt. Több mint 100 gyerek indult el a versenyen, a vörösváriak és szentivániak mellett Miskolcra, Csömörről, Pomázról, Budapestről, Pilisszántóról, Piliscsabáról, Érdről, Gödöllőről, Esztergomból, Nagykovácsról, Kistarásról, sőt Szlovákiából is érkeztek versenyzők. Eredménytől függetlenül minden résztvevő kapott ajándé-

kot, és a jó buli után egyöntetű volt a résztvevők véleménye: ezt a kezdeményezést folytatni kell!

Egy dolgot azért hiányoltam, mégpedig a vörösvári általános iskolák nagyobb érdeklődését. A gyerekeink, ugye, a két intézményt végül is képviselték, sőt a Vásár téri iskola két tanára is jelen volt, mégis jómagam ennél többre számítottam. Szerintem, ha vörösváriak olyan, a tanulóifjúságot, a gyerekeinket érintő országosan is egyedülálló

kezdeményezéssel állnak elő, mint tették ezt most a kerékpárosok, akkor nemcsak illendő, de kötelességünk is melléjük állni. Hogy a bringások mindent megtettek-e ennek érdekében, nem tudom. Azt azonban igen, hogy az iskolák nem. Persze tisztában vagyok az- zal, hogy a pedagógusoknak van elég gondja-baja, hogy ez nem munkaköri kötelességük, alulfizetettek, ilyen dolgokat is ingyen szrelemből kéne csinálniuk stb.

De ettől függetlenül azért ugye gondolhatom így a dolgot? Mert kevés dologra van ma nagyobb szükségük a gyerekeknek, mint a mozgás megszerettetésére, amelyre egy ilyen verseny is remek alkalom lehet.

De még mielőtt bármelyik iskola megsértődik, ideírom: az előző soraimat a szülőknek, családoknak is szánom. Sőt leginkább nekik, mert első sorban ott kellene fölismerni a sport, a mozgás fontosságát. Igyekezzünk, amíg még nem késő.

Várhegyi Ferenc

A rajt pillanatai

Részletes verseny-eredmények a következő oldalon

Jó hírek a vörösvári fociról

Kezdjük mindjárt a két legfontosabbal. A Pilisvörösvári Labdarúgó Egyesület és az Önkormányzat közötti korábbi feszült viszony jelentősen javult, így a szakmai munka is jóval nyugodtabb, eredményesebb. A felnőtt csapat pedig 11 forduló után első helyen áll a megyei bajnokságban! A játékosok időnként már kifejezetten magas színvonalú teljesítménnyel örvendeztetik meg a szurkolókat, akik értékelik is a látottakat, hiszen egy-egy hazai mérkőzésen ezren is buzdítják a csapatot.

A bajnokság kezdetekor megfogalmazott cél, a bajnokság megnyerése, és feljutás megszerzése tehát továbbra is elérhetőnek látszik. Hogy az esetleges magasabb osztály az NB-III-as, vagy az NB-II-es bajnokság lenne-e, az még kérdéses, a Magyar Labdarúgó Szövetség tervezett reformjától függ. Az viszont csak a csapaton múlik, élnek-e a lehetőséggel. Egyelőre fut a szekér, góllövésben is jeleskednek a fiúk. Különösen Szekula Ferenc, aki már 11 gólnál tart, ezzel ő a házi gólkirály. Szekula egyébként nemcsak nagypályán remekel, a magyar teremlabdarúgó válogatott tagjaként a jubileumi 100. válogatott mérkőzésen például két góllal járult hozzá a Belgium elleni 3-1-es győzelemhez.

A serdülők korcsoportjaiban is jól állnak a csapataink. A felpályások és a nagypályások is vezetnek a körzeti bajnokságban. Az ifjúságiak

ugyan csak egy döntetlennél tartanak, de ne feledjük a mi 16 éveseink általában 2 évvel idősebbek ellen játszanak.

Fontos hír, hogy a jobb edzéslehetőségek érdekében változik a sportpálya is. A hátsó kaput 5 méterrel följebb hozták, a pálya hossza most 109 méter, ami még így is bőven a minimálisan szükséges 100 méter fölött van. Az így nyert 20x80 méteres területen a Strabag cég segítségével földes edzőpályát alakítanak ki. A Strabag által végzett földmunka értéke 300 000 Ft, köszönet érte. A későbbiekben ez is hozzájárulhat a magasabb színvonalú edzőmunkához.

Szabó György, szakedző: Amatőr, de jó szellemű, lelkes társaságot irányítok. A heti 3 edzésen, ha nem is hiánytalanul, de sokan ott vannak. Azért ez azt is jelenti, hogy a rendszer-játékot sokszor bizony a mérkőzések gyakoroljuk be. Ha lehet már az ellenfél 16-osánál megpróbáljuk megszerezni a labdát, ha nem megy, akkor a középpályán, vagy legalább a saját kapunk előtt. A játékosok partnerek ebben, nyugodtan mondhatom, hogy taktikailag ez is csapatunk az egyik legjobban képzett gárda, és az erőletünkkel sincs baj. Ez utóbbit mutatja az is, hogy a legutóbbi 6 mérkőzésünkben 4-et az utolsó 10 percben tudtunk megnyerni. Amiben még fejlődnünk kell, az a játékosok kudarctűrő

képessége, bár már ebben is előrébb léptünk, fegyelmezettebbek vagyunk. A sérülésektől azért nagyon tartok, kevés a hadra fogható emberünk, azonos játékerőt képviselő csereemberrünk. Néhány új játékosra még feltétlenül szükségünk van. Eddig szerencsére így is jól bírjuk, és bízom a hasonló folytatásban is. Nagyon fontos hogy a vezetők maximálisan segítik a munkámat. Ilyen szavatartó, korrekt vezetősséggel még nem találkoztam a pályafutásom alatt, pedig jó néhány nagy klubban is dolgoztam már. (Szabó György a magyar ifjúsági válogatottnál, a Budafoknál, a BKV Előréknél, Kecskeméten és az MTK-nál is edzősködött az elmúlt időkben, jelenleg pedig az UTE csapatának utánpótlásmunkáját is felügyeli.) Ritkaság ma a magyar fociban, hogy amit a vezetők mondanak, az úgy is van, amit megígérnek, azt teljesítik is. Vörösvár szerencsés kivétel ebből a szempontból.

Peller Gábor elnök: Ha nem lenne ilyen óriási baráti körünk, ha nem támogatnának ennyire, nagy bajban lennénk. És ha sikerül megnyernünk a bajnokságot, ha magasabb osztályba kerülünk, még több segítség kell majd. Az Önkormányzattól 4-4,5 millió Ft-ra lenne szükségünk, és ha emellé a még hiányzó további 6 millió Ft-ot sikerülne előteremtenünk, akkor bátran várhatnánk az újabb kihívásokat is. Ezen dolgozunk, és remélem, hogy sikerrel járunk.

Várhegyi Ferenc

Elrontott játék?

Reméljük, hogy nem. De könnyen az lehet, amennyiben a Magyar Kézilabda Szövetség fellebbviteli bizottsága helyben hagyja a fegyelmi bizottság döntését. Lajter Attila 41 éves, 2003. december 31-ig szóló, illetve Szöllösi István 1 hónapig tartó eltiltását.

A Rév TSC elleni NB I/B-s hazai (tehát solymári) bajnoki mérkőzés végén a két játékos nem a legfinomabb irodalmi stílusban mondta meg a magáét a két játékvezetőnek. Sőt, elkeseredésükben és mérgükben meg is ütötték az egyik bírót, ráadásul akadt olyan rendező is, aki a fiúk mellé állt, és behúzott egyet a sípmesternek.

Nagyon csúnya, a sporthoz méltatlan lezá-

rása volt ez a mérkőzésnek. Még akkor is, ha a két játékvezető ezen a vörösvári vereséggel végződött találkozón nem éppen mesteri módon fújta a sípot. Ítéleteikkel rendre felborzolták a nézők és a játékosok kedélyét, és sokak véleménye szerint a legtöbbször bizony a mi kárunkra tévedtek. Hogy ez szándékos cselekedet volt-e vagy csak formán kívül voltak, már sohasem fog kiderülni.

Szó, ami szó, nekem sem tetszett a működésük. De az sem, hogy a játékosok és a rendezők így elvesztették a fejüket, mert ezzel hátrányba hozták a csapatot. A szövetség ugyanis elégtelen rendezés miatt 100 000 Ft-ra megbüntette a klubot, és a két kezdőjátékos hiányát is nyilván megérzi majd a gárda.

Most még csak reménykedni lehet, hogy a fellebbviteli bizottság helyt ad a vörösváriak fellebbezésének, és mérsékli a büntetést. De akárhogy is történik majd, egy tanulsága mindenképpen van az esetnek: többet nem ismétlődhet meg, mert az már a vörösvári sport lejáratása lenne. Kár volna érte. Sokkal célravezetőbb a sportdiplomáciát, a bírókkal, a szövetséggel való kapcsolattartást, jó viszonyt erősíteni, hosszabb távon csak ez hozhat eredményt.

Ettől a sajnálatos esettől eltekintve (tekintsük ezt most egyszerű kisiklásnak) a csapat szereplése megfelel az előzetes elvárásoknak. A Magyar Kupában már a legjobb 28 közé jutottak a fiúk, és ha még egy kört mennek, már NB I-es ellenfelet fogadhatnak. Ez már most is szép teljesítmény, a továbblépés pedig már bravúr volna.

Az NB I/B-s bajnokságban ugyan még csak egy győzelmet szereztek, de eddig csak rutinosabb, erősebb csapatokkal játszottak. Most következnek a nyerhető mérkőzések, és ha továbbra is jól küzdenek, és sportszerűen, okosan kézilabdáznak, akkor az első évi cél, a bent maradás teljesíthető.

Erre kell most már figyelni. Mert ennek az elérése biztos, hogy senkinek sem rontaná el a játékát.

Várhegyi Ferenc

Forma 1.

Októberi számunkban három kérdést tettünk fel az autósporttal, a Forma-1 világgal kapcsolatban. Kérdéseinkre négyen válaszoltak, közülük azonban egyedül Kreiszl Attila (Petőfi S. u. 40.) küldött be tökéletes válaszokat.

Ennek oka, hogy az első kérdés kissé becsapós volt: – Ki nyerte meg a világ első GP-jét? Nem azt kérdeztük tehát, hogy az első Forma-1-es futamot ki nyerte.

A helyes válasz: a magyar Szisz Ferenc, 1906-ban.

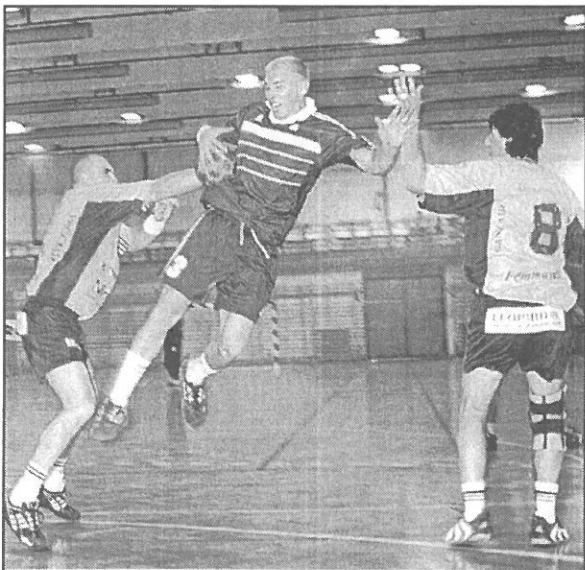
A második és harmadik kérdésre mindenki jól válaszolt:

– Ki nyerte meg a legtöbb Forma-1-es magyar nagydíjat? – **Ayrton Senna.**

– Ki az a többszörös világbajnok versenyző, jelenleg csapatvezető, aki bár versenyzett a Hungaroringen, itt nem tudott nyerni? – **Alain Prost.**

Gratulálunk a nyertesnek! Nyereményét szerkesztőségünkben átveheti.

F. A.

Nyereményeső a Hungária Biztosítónál

Költözik a pilisvörösvári iroda

A Hungária Biztosító, hazánk vezető biztosítótársasága a 2000. évet egy nagyszabású nyereményakcióval köszönti. A Hungária Gépjármű Felelősségbiztosítással rendelkező ügyfeleink között 2000 nyereményt sorsolunk ki, a fődíj egy Peugeot 406-os személygépkocsi. A további nyeremények is az autózással kapcsolatosak, partnereink ingyenes "kötelező" biztosítást, gyermekülést, tetőcsomagtartót, autóápolási csomagot, a TV2 televízió Családi kártyáját és autómossatási bont is nyerhetnek. A sorsolást 2000. márciusában tartjuk.

Ezzel a már hagyományosnak mondható nyereményjátékkal is biz-

tosítani szeretnénk partnereinket arról, hogy társaságunk ügyfelei nem csak egyszerűen egy biztosítást, hanem a biztonság érzését, teljes körű

védelmet, tanácsadást, segítséget kaphatnak társaságunknál. Biztosítottaink különösen kedvező díj ellenében gondoskodhatnak saját biztonságukról is a kiegészítő baleset- és szélvédő-biztosítások révén, de köthetnek törés- vagy teljes körű Casco biztosítást is.

Partnereinknek egy másik játékot is kínálunk: a szerencsések Sydney-be, a 2000. évi olimpiára, vagy Görögországba, az olimpia őshazájába szóló utazást nyerhetnek az olimpiakonok biztosítójától. Társaságunk büszke arra, hogy segíti a magyar csapat felkészülését, sikeres szereplését. A játék részleteiről a decemberi értesítőben tájékoztatjuk ügyfeleinket.

Annak érdekében, hogy partnereinket Pilisvörösváron is vezető biztosítótársasághoz méltó módon tudjuk kiszolgálni, új irodát nyitunk a Fő utca 130-ban, a takarékszövetkezeti székház első emeletén. Természetesen 2000. április 15.-ig még a régi, Fő utca 98 szám alatti irodánkban is várjuk ügyfeleinket.

(Fizetett hirdetés)

Száguldás Európa leggyorsabbjának címéért

Lám, milyen gazdag a sport világa, és hányfélélt ismernek és csinálnak ebből a mieink is. Vannak labdarúgók, kézilabdázók, atléták, hegymászók, kerékpárosok, ismerünk hosszútávfutót, lovasokat, autó- és motorversenyzőt, sárkányrepülőt, és még ki tudja, ki mindent. Ezt az egyébként is gazdag választékot bővíti tovább egy 12 esztendő fiatalember, Murner Csaba, aki rádió távirányítású modellautózással foglalkozik. És nem is akárhogyan.

Murner Csaba a Vásártéri Német Nemzetiségi Általános Iskola tanulója idén már másodszor szerezte meg a junior kategória magyar bajnoki címét, így jogot szerzett az Európa-bajnokságon való versenyzésre is. Ez volt a 8. Tamiya EB, amelyet a budapesti Köröcsarnokban rendeztek meg szeptember 17-19-én. Csaba a 14 éven aluliak korosztályában versenyzett, egy Ford Escort WRC-vel indult. (Az EB-t 4 különböző kategóriában rendezték meg, Forma-1-es autók, sportkocsik, rallyautók stb.) Ezek a kocsik hú má-

solatai az igazi versenyautóknak, persze 1/10 arányú kicsinyítésben. Függetlenül a kerékfelüggesztésük van, golyós differenciálművel rendelkeznek, állítható keménységű olajos lengéscsillapítójuk van, stabilizátorok stb., szóval nem egyszerű matchboxokról van szó. 1-1,5 kg a tömegük, elképesztően gyorsulnak. 10 méteren belül már 70-80 km/h-s sebességgel száguldanak! Nagyon jó érzék, remek reflexek és kiváló koncentrációképesség kell tehát ahhoz, hogy valaki egyáltalán irányítani tudja ezeket a kocsikat. Az EB-n 5 kör volt a versenytáv egy kb. kézilabdapálya méretű (20x40 m) területen kialakított 3 méter széles kanyargós pályán. Murner Csaba a nemzetközi mezőnyben is bizonyított (17 országból 170 versenyző indult), hiszen korosztályában a 7. helyen végzett, ami az EB-k történetének eddigi legjobb magyar eredménye ebben a kategóriában.

És ha annak a fránya motornak nem jóval kevesebb a fordulatszáma, mint az ellenfeleké, ki tudja, meddig juthatott volna még.

Ezt tudva azonban még szebb ez az eredmény.

Gratulálunk!

Várhegyi Ferenc

Az első Országos Gyermekek Mountain Bike Verseny végeredménye:

Lányok:

13-14 évesek:

1. Bencsik Mónika, Pilisszentiván
2. Kovács Bettina, Budapest

11-12 évesek:

1. Tóth Dóra, Pilisszentiván
2. Gáborházi Ágnes, Pilisvörösvár

9-10 évesek:

1. Benkó Barbara, Pilisvörösvár
2. Sallay Laura, Budapest
3. Hagymási Réka, Budapest

6-8 évesek:

1. Bodrogi Fanny, Pilisvörösvár
2. Stigmajer Gréta, Esztergom

Fiúk:

13-14 évesek:

1. Lehrer Zoltán, Pilisvörösvár
2. Herczog András, Pilisvörösvár
3. Kiss Dávid, Pilisszentiván

11-12 évesek:

1. Filek Miklós, Miskolc
2. Lovasi Krisztián, Csömör
3. Szöllősi Dániel, Budapest

9-10 évesek:

1. Kottán Dániel, Budapest
2. Király Róbert, Budapest
3. Szóda Ákos, Pilisvörösvár

6-8 évesek:

1. Burcsányi Brúnó, Gödöllő
2. Papp Márton, Budapest
3. Gáborházi Károly, Pilisvörösvár

Hogyan védik a környezetet Gerstettenben?

Szemétszállítás

Gerstettenben egy évvel ezelőtt vezették be a szemétszállítás új módját. A korszerű kukásautókat számítógépekkel szerelték fel, amelyek a szemetgyűjtő tartályok beemelésekor megméri a szemet mennyiségét, és pontosan kiszámítják a fizetendő összeget.

Természetesen szelektív hulladékgyűjtés folyik, a szemetesek az egyik héten a háztar-

tási hulladékból a szerves anyagokat, a másik héten a szervetlen anyagokat (műanyag, fém stb.) szállítják el.

A veszélyes hulladékot külön gyűjtik össze és szállítják el.

Komposztáló üzem

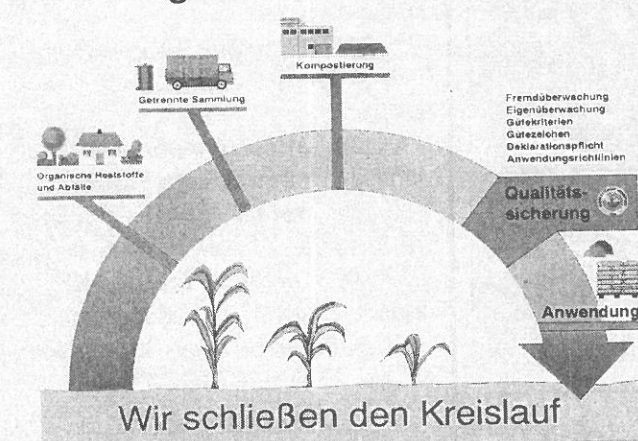
A baden-württembergi testvérközségünkben októberben járt önkormányzati delegáció tagjai megtekintették az új komposztáló üzem is. A korszerű technológiával működő gersteteni üzem 11 község összefogásával valósult meg.

A kerttulajdonosok korábban helyben komposztálták a növényi hulladékot. Az üzemi komposztálás sokkal nagyobb hatással, a növényi magvakat is megsemmisítve történik.

A komposzthoz ugyanakkor jelképes összegért lehet hozzájutni: egy teherautónyi mennyiség néhány márkába kerül.

F. A.

Die Gütegemeinschaften Kompost

Kirándulás a környezetvédőkkel

Minden perc ünnep, amit a családdal, szeretteiddel tölthetsz békében, biztonságban. Összehívhatok barátokat, ismerősöket, rokonlelkű társakat. A gondolatok közel kerülnek egymáshoz, és kiderül, hogy a békét, biztonságot, a szeretetet övni, védeni, őrizni kell, mert érzékeny, könnyen megsérül. A XX. század végén e kincsek mellett ugyancsak óvnunk, védenünk, ápolnunk kell a minket körül ölelő környezetünket. Ennek szellemében tevékenykedik aktívan már több éve a Környezetvédő és Természetbarát Egyesület itt, Pilisvörösváron. A munka mellett ez év októberére kirándulást terveztek. Úti célul az Alcsútdobozon található Arborétum megtekintését tűzték ki.

barát vezetőnk rövid ismertetést ad a látnivalókról.

Az őszi arborétum sok-sok meglepetést tartogat számunkra. Gyermek és felnőtt lelkesen gyűjtjük a színes faleveleket és a fák, bokrok terméseit. Seta közben arborétumi vezetőnkől megtudjuk, hogy a park területe: közel 40 hektár. Létrehozása József nádor főherceg (1776-1847) nevéhez fűződik. (Az ő érdeme a Magyar Nemzeti Múzeum, a Ludovika Akadémia, a Vakok Intézete és Magyar Természettudományi Társaság és még sorolhatnánk munkásságának eredményeit.)

„Természet- és gazdaságtudományának maradandó tanúja Alcsúth, kedvenc nyári lakhelye, melyet sivatag homok-pusztából, virágzó kertet s gazdaszattá varázsolt...” – írja Horváth M. 1864-ben.

„A park építése 1825-ben kezdődik a nádor segítségével. Jókai Mór későbbi visszaemlékezése szerint azon a területen akkor még csak három élőfa állott: egy fűz, egy dió és egy tölgy, későbbre viszont felsorakoztak a növényvilág arisztokratái.” Ekkor telepítették Magyarországon az első platánfákat a pesti Margitszigeten és Alcsútdobozon egy időben. Akkoriban igen különlegesnek számított a tulipánfa, kanadai nyárfá, japán akác,

fekete dió, amerikai kőris, juhar, vadgesztenye, hárs, vérbükk. Ezeket a különleges növényeket távoli éghajlati tájakról hozták, s telepítik be velük a parkot.

„Természet és emberi szorgalom nyújt

Közfelhívás

Kérjük mindazokat, akik fel tudnak ajánlani Pilisvörösvár belterületén közterületre – parkokba – kiültethető sövényanyagot vagy bármilyen még átültethető fát, fasuhángot vagy koronás fát, jelentkezzen munkanapokon hétfőtől péntekig 8⁰⁰ és 15⁰⁰ között a 330-277-es telefonszámon vagy személyesen a Polgármesteri Hivatal ügyfélszolgálati irodáján.

Kérjük, feltétlenül közöljék, hogy milyen fajú és korú fát kívánnak felajánlani, illetőleg mikor és hol vehető át az ültetési anyag.

Gyommentesítés

A termőföldekről szóló 1994. évi LV. törvény a földhasználó kötelességévé teszi, hogy a termőföldet – a termelés folytatása nélkül is – termőképes állapotban tartsa. Különös tekintettel a gyommentesítésre és a természeti erők kártétele (erózió, defláció) elleni védekezésre.

A gyommentesítés legcélszerűbb agrotechnikai módja a kaszálás és a szárhúzás. Az évek óta parlagon hagyott földek művelésbe vonása során javasoljuk a gyomok virágzás előtti lekaszását, majd száradás utáni összegyűjtését és eltávolítását, végül a talaj tárcsázását. A gyomokkal való fertőzöttségtől függően célszerű a folyamatot egyszer-kétszer megismételni az agrokultúra vetése előtt. A Pest Megyei Növény-egészségügyi és Talajvédelmi Állomás a termőföld hasznosítását rendszeresen ellenőrzi. A gyommentesítés elmaradása esetén a mulasztókkal szemben a földhasználó költségére közérdekű védekezést rendel el.

Heider László
aljegyző

itt egymásnak kezét, hogy kellemessé, elragadóvá tegyék.”

Meglepő látványt nyújt a parkban a valamikori kastély épületének maradványa. A múlt emlékeit, gazdagságát idézve áll az épület főhomlokzati része a nyitott oszlopsarnokkal. A romhoz közel, rendezett környezetű, felújított kápolna található, mely a Szép magyar kertek c. kiállításnak ad otthont. A kápolna mindössze egyszer működik egész évben az eredeti funkcionál megfelelően. A kertben felfedeztünk egy kicsiny lakot, a neve „Babaház”, régen a gyermekek játszóhelye volt, ma katonatörténeti kiállítást láthatunk itt.

A kiránduló csoport gyermekei számára azonban a legizgalmasabbat a medveház felfedezése jelentette, ahol néhány évtizede még igazi medvéket csodálhattak meg a vendégek.

Közel három órás sétánk a végéhez ért az arborétumban. A megfáradt vándorok betértek megpihenni és egy tál ételt elkölteni a valamikori kastélyhoz tartozó lovas tanya vendéglőjébe. A kora délutáni órában még mindig ragyogó napsütésben intettünk búcsút Alcsútdoboznak.

Bárdosné Salgó Edit

Hideg, de ragyogó, tiszta reggelre ébredünk. Gyorsan előszedjük a téli meleg öltözékeket, mert a nap nagy részét a szabadban töltjük majd. A 45 személyes külön buszon mindenki kényelmesen elhelyezkedik. Természet-

Megérkeztek

- IX. 28. **Bartl Dóra Virág**,
Bartl Péter és Balla Virág leánya
X. 9. **Wochauer Attila**,
Wochauer Attila és Kara Edit fia
X. 18. **Sinkai Nikolett**,
Sinkai Imre és Szántó Judit leánya
X. 21. **Bangó Kassandra**,
Kakucs József és Bangó Mária leánya
X. 24. **Kutala Kíra**,
Kutala Gábor és Bogár Andrea leánya
X. 25. **Denk Laura**,
Denk János és Zelenai Andrea leánya
X. 26. **Hau Márton**,
Hau Bernát és Berghammer Beáta fia
X. 29. **Kövesdy Regina**,
Kövesdy Endre és Szauer Krisztina leánya
X. 30. **Szabó Ádám**,
Szabó Attila és Huy Zsuzsa fia
X. 31. **Petry Zsolt**,
Petry Csaba és Madar Gabriella fia
XI. 2. **Rózsa Aletta**,
Rózsa Gábor és Tóth Orsolya leánya
XI. 4. **Jónás Frigyes**,
Jónás Frigyes és Baranyai Mária fia
XI. 10. **Mihályfi Dzsénifer**,
Mihályfi Béla és Bánóczy Ildikó leánya
XI. 14. **Bari Noémi**,
Bari József és Tóka Marianna leánya

Vörösvári Újság Berischwarer Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának
közéleti havilapja

Felelős kiadó:

Botzheim István polgármester

Felelős szerkesztő:

Fogarasy Attila

Rovatszerkesztők:

Sax Ibolya – nemzetiség

Temesvári Anna – kultúra, oktatás

Várhegyi Ferenc – sport

A szerkesztőség címe:

2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.

Tel./fax: 06-26-330-140.

E-mail: VorosvariUjsag@mail.maze.hu

Készült a Komp Kft. nyomdájában

(Solymár, Mátyás király út 7.

Tel.: 06-26-361-557, 06-30-9420-049).

Tördelés, tipográfia, nyomdai

előkészítés: Fogarasy Attila

ISSN 1417-6823

Megjelent 1100 példányban.

ELTÁVOZTAK

X. 14. **Schreck Katalin**, Manhertz
János özvegye, 79 éves, Fő út 135.

X. 18. **Kerényi Antal**, Klucsó Ferenc
és Izsák Anna fia, 69 éves, Piliscsabai
u. 26.

X. 19. **Bánóczy Pál**, Sörös Anna öz-
vegye, 59 éves, Erkel F. u. 28.

X. 19. **Manhertz Mária**, Kovács
István özvegye, 86 éves, Fő út. 98.

X. 22. **Karl János**, Drabbant Mária
férje, 69 éves, Esztergom-Kertváros,
Damjanich u. 18.

X. 24. **Elek Gizella**, Elek Ágoston és
Fülöp Mária leánya, 78 éves, Bánya-
káporna u. 2.

X. 28. **Mihályi János**, Fenyvesi
Mária férje, 62 éves, Szent Erzsébet u. 4.

X. 29. **Szauer Ferenc**, Michelis
Erzsébet férje, 70 éves, Petőfi S. u. 66.

XI. 4. **Bruckner Terézia**, Kreiszl
István felesége, 77 éves, Kápolna u. 27.

XI. 5. **Peller Erzsébet**, Stéhli Márton
felesége, 75 éves, Kodály Z. u. 3.

XI. 6. **Bódog István**, Horn Anna
férje, 61 éves, Diófa u. 22.

XI. 6. **Peller Márton**, Fetter Mária
férje, 67 éves, Pozsonyi u. 61.

XI. 9. **Fenyvesi Mária**, Mihályi János
özvegye, 68 éves, Szent Erzsébet u. 4.

XI. 13. **Ziegler Erzsébet**, Nick Má-
tyás özvegye, 81 éves, Kossuth L. u. 37

Házasságot kötöttek:

X. 29. **Marlok Krisztián** és
Szalai Annamária

XI. 12. **Dobai János** és
Steckl Anna Mária

A PHOTO PORST

ÜNNEPI AJÁNLATA:

- Az indexkép mellé mindig kap 1 tekercs
36 kockás 200 asá-s filmet ajándékba.
- Újszülöttről nálunk kidolgoztatott első
tekercs film leadásakor albumot kap
ajándékba
- Digitális fotó szolgáltatás
- Karácsonyi árukatalógusunk december
elejétől elvihető az üzletből

Címünk: Pilisvörösvár, Fő út 106. Tel.: 06-20-9899-818

Köszönjük, hogy a jubileumi Vörösvári Újságot árusítják:

Photo Porst, Halmschláger élelmiszerboltok,
Havas kiskereskedés, Hidasi vegyeskeres-
kedés, hirlapárusok, Koller Elektronika,
Krivinger zöldségesbolt, Könyvesbolt,
Krausz mezőgazdasági bolt, Liget ABC,
Margit minimarket, Német Nemzetiségi
Gimnázium, Pataki élelmiszerbolt,
Sebesfi bolt, Sikari gyógyszertár, Szintai
papírbolt, Sztinka és Mirk élelmiszerbolt,
Tácsik pékség, Turmix bolt, Városi Könyvtár,
Vízöntő gyógyszertár, Zöldcsibe vegyesbolt

ZAKEUS ÉTTEREM

(A Pázmány Péter Katolikus Egyetem területén)
Piliscsaba, Egyetem u. 1.

Tudja már, hol tölti a SZILVESZTERT?

Mi az alkalomhoz illően búcsúztatjuk az Óévet.

Különleges ételek, **műsor, tűzijáték, korlátlan** italfogyasztás! Az alkalomra emlékeztető meglepetés-ajándék! **Tombola**

Cégek, vállalatok év végi rendezvényeit magas színvonalon – kedvező áron vállaljuk.

Esküvők különleges környezetben!

Nyitva tartás: (2000. március 31-ig):

hétfő-szombat: 11³⁰-21⁰⁰

vasárnap: 11³⁰-17⁰⁰

Asztalfoglalás: a 26/375-147-es vagy a 30/9920-349-es telefonszámon

Megnyílt bevezető árakkal, nagy árukészlettel!

TIMAR
VASKERESKEDELMI KFT

VASANYAGOK KIS- ÉS NAGYKERESKEDÉSE

Solymár (Szarvas), Bécsi út 39.

Betonacélok, zártszelvények, csövek, I-, U-, T-acélok, szög-acélok, laposacélok, kör- és négyzetacélok, hegesztett hálók, durva és finomlemezek, huzalok nagy választékban. Készleten nem lévő anyagok szállítása 24 órán belül központi telepünkről.

Engedmények a kiskereskedelmi árból:

50 000 Ft felett 5 % – 200 000 Ft felett 8 %.

Felhasználóknak mennyiségtől függetlenül: 5 %.

Viszonteladók: nagyker ár.

HÁZHOZSZÁLLÍTÁST VÁLLALUNK!

Nyitva tartás: H-P 7⁰⁰-16⁰⁰, szombat 7⁰⁰-12⁰⁰

Tel./fax.: 06-26-363-900, 06-20-9563-900

ÁLLÁSHIRDETÉS

Pilisszántó község Polgármesteri Hivatala munkahelyre építésügyi-műszaki előadói munkakörbe szakirányú középfokú végzettséggel rendelkező munkatársat keres.

Bérezés a köztisztviselői törvény besorolási bértáblázata szerint.

Jelentkezés: 06-26-349-558

06-26-349-544

„MIKÉNT MENEKEDHETNÉNK MEG A TÖMEGMÉRÉTHŰ SZELLEMI HAZUGSÁGÖZÖNBŐL?”

(Grandpierre K. Endre)

címmel beszélgető estet tartunk

DECEMBER 10-ÉN (pénteken) 18.00-tól

A KULTÚRHÁZ Bányásztermében,

melyre szeretettel meghívjuk Önt és családját!

Vendég: Vödrös Attila,

az Új Idők szerkesztője.

Szervező: Kiss István György (Tel.: 332-222);
2085 Pilisvörösvár, Zrínyi u. 1.

*Lakodalmakra, rendezvényekre
hűtőkocsival hűtést vállalok.*

06-20-9507-825

06-34-349-273

SPRANZ SÉRVKÖTŐK ÉS FŰZŐK

Az egyedi méretre készített kiváló német SPRANZ sérvkötőink tökéletes védelmet nyújtanak lágyék-, here-, hasfal- és köldöksérvек esetén!

Méretre rendelhető: (orvosi rendelvényre is)
Pilisborosjenőn időpont-egyeztetéssel és
Budapesten:

I. ker., Fő utca 12. Vízivárosi Patika

II. ker. Margit krt. 38. Margit-MED Üzlet,

Kérje ingyenes prospektusunkat!

Spranz Kft. 2097 Pilisborosjenő, Fő út 3. Tel.: (26) 336-122

AR & T KÜCHE KONYHASTÚDIÓ

Pilisvörösvár, Fő út 101.

Nyitva: H-P 10-18, Szo 10-13 Tel.: 06-(26) 332-057

NYITÁSI AKCIÓK*:

**Ha bútorát november 30.-ig megrendeli
15% engedményt kap minden vásárlónk!**

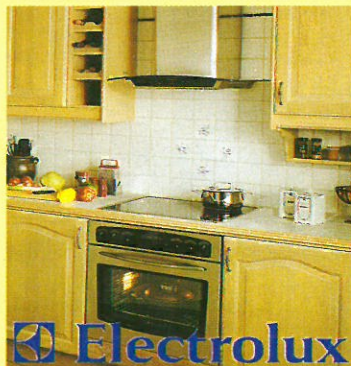
INGYENES FELMÉRÉS INGYENES BESZERELÉS

KONYHAGÉPEK:

ZANUSSI

Electrolux

ZANUSSI, ELECTROLUX

bemutatóterem:

AKCIÓ nov. 30.-ig:
minden készülék

10%

engedménnyel!

Bőrgarnitúrák

10% engedménnyel

Ülőgarnitúrák

19.900.-

Egyedi igényeket is megvalósítunk

*** Az akciók egyedi, elemes konyhabútorokra vonatkoznak!**